„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком и недељом на целом табаку а уторником на по табака.

ЦЕНА ЈЕ ОВА
за Аустро-Угарску
на целу годину . . . . . 14 ф. — н.
за по године . . . . . 7 ф. — н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
За Србију (у сребру)
на годину 35 дин. на пола године 17½ дин
на четврт године 9 динара.

ЗАСТАВА.

ОГЛАСИ рачунају се по 6 новч. од сваке врсте оваких ситних слова, за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплату и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“ у Нови Сад.

НЕНАПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се

РУКОПИСИ не враћају се натраг.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 203. У Новом Саду у уторак 31. децембра 1885. (12. јануара 1886.) ГОДИНА XX.

УНИЈА У ПОЖЕГИ.

У 184. броју „Заставе“ био је допис из Пожеге, који је изнео на видик жалосну истину, да је народ горње општине, почео да мисли о прелазу у — унију. Ми смо још тада обећали, да ћемо узроке ове жалосне појаве поближе испитати. Сад смо у стању изнети тужбе пожешког грађанства на јавност. Те су тужбе крупне, а ми и сами признајемо, да је онакав поступак тамошњег г. пароха Зделаревића у стању, да учини смутњу у народу. Но да због тог народ треба да мисли на унију, то не увиђамо. Наши радови имали су и јаче покоре да отрпе, па зато не одоше у унију. Но изнашајући многа жалосна факта на јавност, ми тражимо и од пожешке општине, као и од тамошњег г. дијецезана, да онаквим и сличним изгредима стане на пут. Дабогме кад би наша црквена управа била у рукама човека, који мари за православље, данашње се чудо не би могло дешавати, али у овим жалосним приликама нама свима, и ратару, и трговцу и свесном свештенику и епископу не остаје друго, но да удвојеном снагом бранимо прадедовску веру. Бранимо је дакле колко год можемо, јер онај, који би то требао највећма чинити, не хаје за то.

А сад ево оних узрока, који су у Пожези произвели огорчење и гоне народ у унију.

* * *

Пожешка парохијална општина осим неколицине, терала је парницу са овдашњим парохом Јосифом Зделаревићем три године дана, ради проневерења црквеног новца и ради крађе црквене грађе, од куће парохијалне. Том се господину доказало да је одвезао и у свом винограду од те крадене грађе себи колебу направио. За тим је пријава биле суду предана ради једног спровода, у близини града Пожеге. У селу Кућеву умро је доктор наше вере. Пошто су у Кућеву сами римокатолици, то је исти покојник желио на смртној постељи, да се сахрани у пожешком српском гробљу. Наш пак парох Јосиф Зделаревић направи удовој докторици рачун за спровод 135 фор. У цркву даде само 6 фор а оно друго себи задржа. Рачун квитиран са потписом истог пароха предан суду оста неуспешан, као и оне остале тужбе и парох буде проглашен за невина. Пре те парнице ишли су неки одличнији грађани са неколико бољих ратара у Пакрац, да туже дотичног пароха конзисторији, ради истог прекршаја и ради отуђивања и прогањања од цркве и растеривања у други закон.

Устмено наведоше пред конзисторијом све прекршаје његове, а понајпре, како је своју једину ћерку дао за римокатолика, како неће да венча у српској цркви оног, који узме за жену римокатоличке вере супругу, а тако исто и обратно ако је женска Српкиња а он римокатолик, а уз то још неће од истих децу на захтев родитеља да крсти на српски закон него их шаље у римокатолике. Ко пак неће да му деца буду римокатолици, присиљен је у оближње српско село ићи крстити своју децу на српски закон. Осталу пак децу као катихета у ничем не поучава, а налази се ђака великих, будући је у Пожеги велика краљевска гимназија у којој се налази поповских синова.

Тужен је код конзисторије како је купио бир од човека, који већ шест година у гробу лежи, и како је себе сама са своји једномишљеници за председника метнуо, а оне друге ни у општество звао није. Уз то је изабрао за туторе црквене две особе а ни једна ни слова записати не зна. И на ове све тужбе славна пакрачка конзисторија г. Јосифу Зделаревићу ништа не уради. А ово сада је најновије. У очи Никоља нашег српског упуте се неколико ђака господину Јосифу Зделаревићу пароху, да га замоле, да им код равнатељства гимназијалног изради, да сваког великог празника српског буду пуштени од предавања у девет сати, да могу присуствовати код службе божије. Нашто им г. парох одговори, да пре једанаест сати не треба из школе изићи, будући он пре једанаест сати службе божије и не почиње а у пола двана ст сврши. А најпосле рече им, да на службу божију не морају ићи, него који хоће може доћи, који пак неће не мора, и тако сада од оно мало ђачког пјенија што смо имали, немамо сада баш никаквога.

СРПСКИ ЕМИГРАНТИ.

Пре неки дан донео је „Кореспонденц биро“ из Софије брзојав, да су за време српско-бугарског рата, српски емигранти нудили бугарској влади, да дигну у Србији побуну. Тога ради су бајаги тражили од Бугара, да их пусте преко границе.

У прошлом броју „Заставе“, ми смо донели из Букурешта брзојав, који истиче из емигрантских кругова и побија горњу тврдњу. У осталом, да је то само маневра, није тешко погодити. До јуче су још викале све бугарске новине против српских емиграната и тврдиле, да су Пашић и другови били шпијони српске владе.

Но да се држимо истине.

Кад су Бугари, после сливничке битке упали у Србију, тада су српски емигранти, који се данас налазе у Румунији имали збор, и решили, да у оном очајном времену бране српско огњиште. Тога ради предали су српском конзулу у Букурешту изјаву, која гласи од речи до речи овако:

„Господину Љубомиру Каљевићу
заступнику српском у Румунији.

Отаџбина наша налази се у највећој опасности. Пред таком опасношћу, која јој прети вечитим срамом и понижењем, пред пропашћу велике српске идеје, стављамо свој живот на расположење и молимо да нам се дозволи, да своје силе посветимо на одбрану њену.

Ради њеног спаса ми угушујемо у срцу све и радићемо и мислити само о њеном избављењу. Милије нам је изгинути на бојишту, но трпити срам и понижење у туђини.

Ову молбу поднашамо у име својих другова емиграната, желећи њоме да дамо доказа, да смо готови на све жртве, само да се отаџбина, ради које смо и страдали, сачува од срама и понижења.

Поднашајући вам је господине представниче, молимо вас, да је својим путем саопштите где треба, и да нам одговор на њу изволите саопштити у своје време.

Букурешт 24. новембра 1885.

У име свих емиграната
Алекса Станојевић.“

— Ето, то је истина. А што српска влада није хтела тај акт да изнесе на јавност, то је друго питање.

Српско-бугарско примирје.

Како Бугарска тако и Србија одредиле су заступнике који ће радити на закључењу мира. Нису се могле одмах сагласити на место, где ће се заступници обе државе састати. Порта је предлагала Цариград, но српска влада није на до пристала, пошто то није неутрално место У овом рату борило се 40 батаљона Румелиота, који потпадају под отоманску царевину. Најпосле су се сложиле обе стране, да се заступници обе државе састану у Букурешту, месту по све неутралном.

* * *

У бечким дипломатским круговима говори се, да је двор руски предложио великим силама, да Србија или сасвим или од чести разоружају своју војску. По овоме се суди, да се боје на пролеће новог рата између обе државе. Усвајањем овог предлога нови рат на пролеће био би спречен или на дуже време одгођен.

* * *

Ма да је примирје утврђено између Србије и Бугарске и демаркациона линија тачно обележена, ипак се дешавају сукоби између предстража обе државе. Српске власти јављају, да су десет бугарских војника напали на предстражу српску у Дугацки. Пуцали су на стражаре но били су сузбијени. Исто тако јављају из Раковице и Киријева, да су бугарске трупе прекорачиле демаркациону линију.

* * *

Кнезу бугарском испало је са руком, да поправи свој поколебани положај на руском двору. Његова изјава благодарности руским официрима, и писмо које је генерал Каулбарс предао цару, много су томе помогли. Но док је дотле дошло да кнез може цару писати, припремано је на двору земљиште од стране принцесе од Валеса и херцегиње Тира. Бугари увиђају да им ни један од европских дворова не може данас тако помоћи као руски. За то уколико су пре гледали да се што пре отресу Русије у толико сад већма траже њено пријатељство.

* * *

Краљ Милан не може нешто да дише ваздух своје престонице. „Пешт. Лојд“ вели, да га становништво моли, да их не унесрећи својим одласком (?), али он по врх тога иде у Ниш да тамо проведе нову годину.

Политички преглед.

Угарски сабор имао је своју прву седницу после божићних празника у суботу 9 јануара. У овој седници решени су више поднесака мање важности. Посланик Олај тражио је да председништво упути министре на кућевни ред, те да на интерпелације одговарају. Министри су обећали да ће то што пре учинити. На председников предлог решава се да се прорачунска расправа отпочне у седници од уторника 12. јан, по н. к.

Из Судана и Тонкинга Из ове две покрајине, где се ево пуну годину лије крв стижу и сада ратне вести. У Судану је било окршаја код Којека између Енглеза и устаника — урођеника. Од последњих је пало преко 600. које мртвих које рањених. — У Тонкингу и ако не бију Француске трупе олово и мач, оно их ипак треби и то у великој количини колера. Званични брзојавни извештаји веле, да их тамо дневно просечно до 30 људи умире од колере. — Освајачка политика, дакле баш слабо напредује.

ДОПИСИ.

= **Ириг** 27. дец. У цењеној „Застави“ бр. 196 изишао је допис из Ирига под насловом: „молимо мало рачуна“. У том допису говори дописник, како у Иригу постоји фонд пок. Кузмана и Кате Папулић за Иришку срп. девојачку школу, и како тај фонд

ЛИСТАК.

КАКО СЕ РАЧУНАЛА ГОДИНА?

Дошао је дакле и 31. децембар, последњи дан сваке, па и ове 1885. године. И опет се свршује једна година, од које се као и свагда врло много очекивало, али веома мало дочекало. И опет је једна капљица времена потонула у море вечности, да се више на површини не појави. Ретко је која година била повољна по укупно човечанство. Не мислимо овде поједине народе, који су своје ослобођење могли којој години да захвале. Ако је који народ ликовао и уживао у слободи, благостању и добру, дотле је други народ потчињен, скоро потлачен под јармом насиља и јада пиштао. Човечанство тек никада није славило победу над својим непријатељима и слободу своју. И поред свега тога човек се, народи се, укупно човечанство се нада, очекује од сваке године, од сваког столећа нешто боље. И та нада као да ће једном престати бити варљивом надом, а човечанство ће ликовати, што се она већ једном остварила . .

* * *

О години се доста пише и мисли, па ипак има их велики број, који само знају колико у њој има месеци и дана. Какав јој је постанак, како се развијала до данас, о томе се понајмање мисли.

Ми ћемо на прагу нове, а на крају ове старе године на овоме месту у кратко да говоримо о „пореклу“ године.

Година није изгледала навек такова, каква је сада. Много се на њој радило још и у најдавнијим временима, па ипак њен састав — како ли да се згодније изразимо — није ни сада непогрешан.

Први су били стари Египћани, који се латише овога посла и дочекаше поприличан успех. Они се управљаху по сунцу, те дадоше њиховој години 360 дана, подељена у 12 месеца. Но не за дуго приметише да ова мера и подела не одговара потпуно току сунца, те последњем месецу додадоше 5 дана више. Пошто се ни тако није могла ствар уредити, поделом тих прекобројних дана у недеље (седмице), приближили су се у неколико „сунчаној години“, како ју је поправљени календар Грегора VIII. тек пре три столећа, установио. По овом календару рачунају сви цивилизовани народи, осим Руса, Срба, Грка и Румуна.

Чудновато је, да је некада са своје мудрости на далеко чувеним Јелинима, врло доцне дошла мисао, да годину бар приближно добро уреде и поделе. Омир је рачунао по месецу те је установио да година има 350 дана, који се деле у три годишња времена Пролеће, Лето и Јесен, јер по његовом мишљењу па земљину куглу има сунце утицаја само са Истока, Југа и Запада.

Слично томе рачунају и Јевреји. И они рачунају годину по месецу, коју они са повременом употребом једног преступног месеца од 30 дана у свезу доведу са током сунца. Они су место осмогодишње увели деветнаестогодишњу периоду, у којој су 3., 6., 8., 11., 14., 17., и 19., година биле преступне. Њихове су просте године имале 353, 354 и 355 дана, дочим су преступне бројала 383, 384 и 385 дана. По томе би Јевреји имали неких шест различитих година.

Мухамеданци, који су и иначе у целом свом животу са своје „комоције“ тако рећи лењости надалеко чувени, не старају се много за сунце, но су установили годину по месецу. И сада рачунају Мухамеданци и становници Арабије по такој години и узимају дан бегства Мухамедовог из Меке „Хегиру“ 26. јули 622. године за излазну тачку свога рачунања. Пошто је година устројена по месецу са неких 11 дана краћа, од сунчане то су Мухамеданци после сваке Хришћанске 32 године са једном годином испредњачили.

Што се пак Римљана тиче, они су рачунали по години устројеној по месецу, док краљ Нума Помпилиус не уведе сунчану годину. Но и он је тиме, и што је рачунао години 355 дана, направио читаву збрку урачунању времена код Римљана. Велики Јулије Цезар када је увидио ову збрку у рачунању и када је помислио какве ће се погрешке отуда излећи, ако се тачно рачунање не установи, реформисао је он рачунање времена. По његовом захтевању установили су тадашњи астрономи Софигенес и Флавиус сунчану годину са 365 дана и 6 сати, а свака четврта година да има 366 дана. По овако установљеној години рачунало се више векова, док 1580 године не увидеше научењаци да и овде има погрешке. Они су прогласили да „Јулијева година“ са својих 365 сати не одговара правом току сунца и да права сунчана година броји 365 дана, 5 сати 48 минута и неких 50 секунада.

Јулије Цезар, који је свакој 4. преступној години један цео дан додао, рачунао је просечно неких 11 минута и 10 секунада више на сваку годину. То је за 1600 година које су се по његовим календару рачунале, десет дана више, који су иза правог стања сунца изостали. Да се ова диференција изглади, наредио је папа Грегор VIII. год. 1582. по савету лекара Лили-а, са папском булом, да се у истој години после 4 октобра, место 5. пише 15. октобар, чиме су оних 10 дана добивени.

У исто време израдио је папа Грегор једном својом наредбом, да се у будуће у Цезареву погрешку не пада, пошто онај годишњи сувишак 11 мин. 10 сек. за 400 година износи 3 дана и 2½ сата то је наредио, да се сваке 400 године 3 дана изоставе. И одавде се датира прави постанак садашњих простих и преступних година.

Ма да се држало, е се овим реформисањем једном уредило тачно рачунање године, ипак је оно још и сада погрешно. Погрешка је у томе, што се сваке 400. године изостављају 3 дана дочим би требало изоставити 3 дана 2½ сата. По том ће мо за неких 4000 година опет имати један сувишан дан.

Ове податке извадили смо из подлистка прашке „Политике“. И. И—ћ.

само на папиру постоји. Надасве примећује, да сви просвећени народи руковање својих завода путем јавности обзнањују, а како старатељи горњег фонда вазда своја заседања при затворени врати одржавају, те ником приступачно није, ни речи о руковању чути. На даље говори г. дописник, како се један непозвани у тај фонд увукао, те би време било да тај гост уступи то место правом старатељу.

На ова изнашања налазимо се побуђени у хатар истине у кратко одговорити, да фонд покојног Папулића није тиква без корена, и да смо ми пре месец дана нашој компетентној области Сл. Архидиеценом Школском одбору у Карловци који о том заводу бригу води, по захтеву, о стању тога фонда опширан извештај преко овдашње православне црквене опћине поднели, из којег се увиђа, да поменута заклада расте, а никако не опада, те обзнањујемо васколиком грађанству, да је слободно сваком, и свима, у свако доби, у по дана, и у по ноћи увид, о стању фонда узети, јер то није тајна, већ сваком јавна установа. Форму, о полагању рачуна преко јавних органа ово старатељство од постојеће год. 1886. никада није практиковало већ по у седници изабратом ревизионом одбору, којем су књиге на претрес уступљене, и који су у доидућој седници своје рефераде председништву односно скупштини поднашали, и благајнику абсолиториум поделили. Има овде више установа као Пол. опћина, заклада Панте Јовановића, Убошка заклада, срп. читаоница са дилетантном дружином и др. па ни једна од тих установа не практикује предавања рачуна преко јавних органа, па зато не уписује ту праксу јавно мнење у грех праотаца Адамових.

Међутим ево нас опет на закључку год. 1885. те ће мо 31 дец. седницу држати, и позивамо васколико грађанство да присуствовати изволе, примећујући да ће се седница код благајника при затворени, ал не при закључани врати држати.

Да се таки благајник као непозван у тај фонд увукао нека служе илустрације ради следећи извадци из записника фонда Кузмана Папулића:

Записник држане седнице одборске закладе Кузмана Папулић дне 20 феб. год. 1877. под председништвом г. Саве Стојшић у присуству чланова одбора г. Уроша Вуић, Ст. Којадиновић, Мите Обреновић, Николе Гудурић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Павла Мићашевић, и Теше Матић у предметима решења бр. 3. председник јавља пошто се је одселењем у Београд бившег старатеља Петра Бумбића то место упразнило, то је вољан упитати госпођу Папулићку чијом личношћу жели она то место као старатеља попунити?

Решење: Опуномоћава се председник и узима се на знање са одобравањем.

Седница одбора закладе Папулић држана дне 8 Маја год. 1877 у присутности чланова г. г. Саве Стојшић пред. Николе Гудурић, Мите Обреновић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Ст. Којадиновић и Неце Симоновића као перовође: између предмета на решење бр. 4. Страна 24

Председник г. Сава Стојшић јавља, да се у смислу закључка упитао код госпоје Папулићке, чијом личношћу жели она упражњено место старатеља па место одселившега се Петра Бумбића попунити и изјављује да госпоја Папулићка именује члана, и благајника г. Ђорђа Петровића.

Решење: Усваја се једногласно.

Требали ту бољег коментара о коректности, и зовел се то да се гост силом увукао? Уз ово мимогред нека је речено, да је између тога дошла лично госпоја Папулићка, те је члана г. Ђорђа Петровић најпријазније умолила, да се прими као старатељ, и да јој ту љубав не откаже. Ово констатовања ради да овоместна публика разбере истину и право стање ствари. Ђ. П.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. Пишу нам из Делиблата у Банату, да је тамо за српске рањенике скупљено 65 фор. 30 н. Новац је послан „Црв Крсту" у Београд, а припослати списак прилагача штампаћемо. — Јављају нам из Шида (Срем) да је тамо г. Љубомир Кнежевић скупио за рањенике 44 фор. 90 н. који су послали већ у Београд. Списак прилагача донећемо што пре. — Из Ријеке (Фиуме) послано је 1000 динира — Из Турије накнадно 9 фор. — Из Приједора 352 фор. — Осигуравајућа банка „Славија" послала је 50 дин. А Срби ђаци из Париза 290 динара.

Српство у Италији. Познато је нашим читаоцима, да се у северним покрајинама Италије налази насељен народ српског порекла. О овом племену чинио је испитивања изасланик српског ученог друштва г. Ристо Ковачић и дошао је до лепих резултата. Осим сељака има у тим покрајинама доста интелигенције српског порекла. Од њих је српско учено друштво у Београду изабрало двојицу Ивана де Рубертиса и Анђ. Вету адвоката за своје дописне чланове. Они су у врло лепим писмима одговорили на то одливовање. Први Рубертис пише из Аквавиве између осталога ово: „У мојим годинама нема се амбиција. Па ипак сам ево са истинитим задовољством примио вест о уврштењу мог имена међу дописне чланове српског ученог друштва. За мене је то најлепша награда за муке које сам целог живота трпео ради одржања у овој колонији српској, језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства. Имајте, дакле, доброту, изручити моје најусрдније поздраве свима члановима честите академије српске" — и т. д. Други Вета пише из Ларина ово: „Мене је много обрадовала велика почаст, којом ме је српска краљевска Академија одликовала избором за свога дописног члана. Ја не могу рећи да сам на то права стекао, али сам срећан што могу да примим исто као нову копчу која ваља да утврди везу ове малене колоније српске у Молизу са мајком постојбином. Молимо вас дакле господине, да се изволите потрудити, да од моје стране уверите честиту академију српску о најискренијем признању мом, а тако исто да изволите и најтоплијег израза дати жељама, које ме грејy за величину племенитог народа српског, као и за одржање најчистијег прајатељства између Србије и Италије. Ка осин Италије ја њу љубим свим силама својим, али ја вазда осећам и српску крв, која у мојим жилама тече, па ми је, ево, исто тако драга и земља, која је пре толико векова претке моје родила."

За спаљивање лешина образовала се задруга већ и у Будапешти. Уписао се је досада леп број чланова, мушких и женских, који се обвезују, да им се лешине после смрти спале. Скорим ће се поднети молба министарству за дозволу.

Снег у Лондону. У Лондону је 7. јануара по н. к. тако велики снег падао, каквог још становници тамошњи не памте. Железница, омнибус и сва саобраћајна места била су завејана снегом, те је сваки саобраћај престао. Уз то је била и велика олујина те се снег на појединим местима на хват висине подигао. Олуј је многа кола по улицама преврнуо, брзојавне жице и телефон покидао; а број опих који су лако и теже озлеђени велик је.

Пожар у Хомољици. Пре једно десетак бројева нашега листа било је говора о пожару српског свештеника у Хомољици у Банату. О тој белешци стигло нам је подуже писмо од истог свештеника г. Стеве Радосављевића. У писму се нашироко и надугачко говори о томе случају и на послетку се завршује тиме да не стоји оно што је у нашој белешци написано. У нашој се белешци вели да се код г. Радосављевића догодио пожар, па да његови парохијани код којих он није нимало обљубљен, нису притекли да угасе пожар. Ово г. Радосављевић у свом „припосланом" побија, па пошто простор нашега листа не допушта да „припослано" донесемо, то нека за исправак оне белешке служе ово неколико реди.

О Мормонима. Изгледа као да ће бити крај мормонској секти у Америци. Сенат је издао забрану против многоженства и ставио мермонску секту под курателу. Поговара се, да ће Мормони против овог, по њином мишљењу варварског поступка протестовати, по као да се неће помоћи.

Трговина.

Извештај рада од Костовића и друга

у Будим-Пешти

од 28 децембра 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Давање предујма.

Наш житарски рад отпочео је ове недеље доста мирно; жито се умерено нудило, али и слабо куповало од овдашњих млинова, те су попустиле цене са 5 новч. Око половице ове недеље постала је живља воља за куп и учврстио се правац рада, а имаоци већих партија употребише ту прилику и продадоше нешто од свога складишта. Услед тога продано је ове недеље око 90.000 м. ц. жита и закључујемо посао доста чврсто, а по непромењеним ценама од прошле недеље.

Читава 1885. година није била баш најбоља по поседнике жита, а по општем мнењу неће им ни будућност донети никакве накнаде за то, јер су залихе довољно велике, а да ће се потрошак моћи са лакоћом задовољити и по јефтиним условима.

Услед наведеног немају поседници жита никаква изгледа, да ће моћи више постићи за своју робу, шта више ако задрже и ту и на даље, то ће тада смањити још свој добитак са трошковима и каматом инвестирана капитала. Све то истина не би било тако страшно, а да се са обзиром на садање ниске цене и евентуално развијање усева, неби ипак смела покушати шпекулација. Читава ова ствар изгледа много горе, јер у опште влада то мишљење, да је Америка заплетена у такву шпекулацију са житом, која није баш најпоштенија и која ће по свакој прилици морати свршити са неком катастрофом, а ову последњу осећаће и наши поседници жита. Једном речи, за поседнике жита нема ничега бољега и пробитачнијега, доли само што може бити бржа продаја робе.

Раж је мало боље цене 6 фор. 10—30 новч. Јечам за храну мирнијег је посла; лоша роба вреди 5 ф. 15—20 н. боља 5 ф. 30—65, Зоб је непромењених цена: трговачка роба 5 ф. 20—30 н., боља 5 ф. 40—50 н., прве врсте 5 ф. 60—75 н. Кукуруз стари 5 ф. 50—55 н., нови 5—5 ф. 5 новчића.

Термини — хране:

Жито за пролеће бележи 7 ф. 84—86 н. Зоб за пролеће бележи 6 ф. 49—50 н. Кукуруз за мај-јуни бележи 5 ф. 50—52 н.

Ситнице.

1886. година. У народноме предању најзначајнију улогу игра година, пред којом ми стојимо: 1886. год. треба да донесе пропаст света. Ово мало тугаљивије пророчанство постало је у току времена из разних предсказивања: То су већином занимљиве календарске комбинације, да се у год. 1886. мора нешто велико одиграти. Ратови, заразне болести, поплаве и т. д. тако се често појављују, да је дејство тих пророчанстава изгубило сваку силу; сад се измислило нов барут — пропаст света. Ако се ово пророчанство не испуни, то нас је од пропасти спасла нека виша сила, која се н где скривено у нашој средини налази... Чујмо, како су дошли на ту мисао. Нострадамус је прорекао, да ће пропаст света бити баш 1886. године. Други пророци су мало смотренији. Они се задовољавају тиме, што из календарских неправилности ваде своје закључке. Једна стара француска пословици вели:

Кад велики петак на дан Ђурђев дође.
Ако свети Марко о Ускрсу буде.
И Брашанчевац свети о светом Јовану.
Онда и смак света целога иде.

По календару видимо, да ће то идуће 1886. године бити.

На једној мраморној плочи у цркви Обер-Емелу налази се један старински натпис, који латинским језиком такође предсказује пропаст света. Овај натпис у препису гласи:

Када нам с Марком светим дан Ускршњи дође
Кад Тројице света с Антонијем светим.
И Брашанац са Јованом буде.
Цео свет онда закукати мора.

И тако о овом предмету има два једнака пророчанства на два разна језика. Али овде ваља приметити, да ова пропаст неће бити тако страшна. До сада је свакога века у годинама: 1451., 1546., 1666., 6754. Ускрс пао на Марков дан и Брашанчево на св. Јована, па ипак није свет пропао. Па ваљда ни идуће године неће свет потонути у бездну.

БРЗОЈАВИ „ЗАСТАВИ".

(Стигли 30. децембра у вече.)

Београд (од нашег нарочитог дописника.) До сад је стигло 40 Де-Банжових топова. Остатак се очекује сутра. Овде је пуно депутација, које честиташе краљу божић и траже продужење рата. Код краља је био Пироћанац, Ристић, Радивоје (Милојковић) и Новаковић. Но нико не верује да се с тим преговорима озбиљно мисли. Ужасан притисак кога врше напредњаци, казује јасно, да ће они остати, докле год их народ не отера.

Београд. Мијатовић је стигао овамо. Договарао се с Гарашанином и краљом. Српска влада предлаже, да се у Будапешти воде преговори о миру с Бугарском.

Париз. Порука владе, којом ће изаћи пред сабор, наглашује, какав ће положај садање министарство заузети у питању о оцеплењу цркве од државе. Влада ће се, вели, у том питању уздржати, и оставити све вољи сабора.

ЗА СРПСКЕ РАЊЕНИКЕ.

Херцег Суљош.

(Барања)

На позив г. пароха приложише на српске рањенике: По 10 фор. Српска црк. општина. По 5 фор. Браћа Марковићи. По 3 ф. Алекса Петровић. По 2 ф. Месни парох. По 1 ф. Андрија Корнет, Милош Мијатовић, Давид Пашкус, Тимо Лингаић, Којан Лозанов. По 50 новч. Ј. Вајс, Мишо Паовац, Ненад Аћимовић, Манојло Бугарин, Густав Етвеш, Јован Ердељи, Никола Игнац. По 40 новч. Стево Аћимов. По 30 н. М. Ј., Мито Бугарин. По 25 п. Симо Петарац. По 20 н. Бајн, Младен Аћимов, Мирко Сегетлија, Перо Катић, Милош Товјанин, Никола Радић, Добре Мецанов, Милош Мецанов, Раде Мецанов, Марко Баквалац, Ката Лингаић, Љуба Лингаић. По 10 н. Софија Мецанов, Јустиц, Илија Катић, Новак Мирковић, Живан Драгојлов, Чедо Станојлов, Стево Мецанов, Савета Станић, Нисија Товјанин, Тошо Станић, Адолф Бухзалц, Лихт Морепц, Јефто Товјанин, Гезо Гребер, Дамјан Лингаић. По 5 н. Ђорђе Радић, Франц Громо. Свега 33 ф. 75 н. која је свота послата друштву црвеног крста у Београд. Осим тога је госпођица Милева Андрићева, скупила млого кошуља, гаћа, шарпије и силнога завоја, које је такође одаслано у Београд.

У Херцег Суљошу 18 децембра 1885.

Јефта Товјанин, ратар. Дамјан Лингаић, ратар.

скупљачи.

Јавна захвала.

Сматрамо за милу дужност, да се топло захвалимо пресветлом госп. Светозару Милутиновићу, председнику црквене општине пештанске; пречасној господи: Митрофану Павловићу, администратору ман. Бешенова, Стевану Ангелићу, пароху и управитељу митрополитских добара у Даљу, Петру Григоријевићу, пароху Д. С. Иванском, Љубомиру Каћанском, пароху кулпинском; господи: дру Ђорђу Натошевићу, гл. шк. референту и госпођи му Нани, дру Илији Вучетићу, адвокату и госпођи му Марији у Н. Саду; Милану Милосављевићу, адвокати и гђи му Милинци у Суботици; Јовану Поповић-Зубану, трговцу и гђи му Еви у Карловцима; Ивану Веселиновићу, адвокатском помоћнику у Кикинди и друговима својим: Давиду Коњовићу, правнику у Сомбору, Ђури Видицком, правнику у Батањи, — што су разноврсним прилозима богато обдарили бадњу и божићњу нам трпезу у Текелијину заводу, те смо и ове године у хладној луђини могли заједнички са осталом српском браћом, која се уче у овдашњем свеучилишту, и по гимназијама, радосно дочекати и провести бадње вече и прославити божићњи празник по српском православном обичају, као на рођеном огњишту у својих милих и драгих.

У Будимпешти у очи нове године 1886.

Питомци Текелијина завода.

ПОЗИВ

НА

XIII. БЕСЕДУ С ИГРАНКОМ

коју приређују ученици срп вел. гимназије у Новом Саду на св. Саву 14. (26.) јануара 1886, у дворани код „Јелисавете" у корист сиромашним ученицима српске гимназије.

Улазна је цена од особе 1 фор. ау. вр.

Добровољни се прилози примају са захвалношћу.

Улазнице се могу добити у књижари браће М. Поповића, и Луке Јоцића и др., и на дан беседе у вече на каси.

Почетак у 7 сахата у вече.

Распоред.

1. „Лаку ноћ", сложио Це, пева мешовити лик гимназијски.
2. Сватовац, од Толингера, свира на гласовиру гимназиста Стеван Адамовић.
3. „Грануло је премалеће" — од Салингера, уз гласовирску пратњу пева дечији лик гимназијски.
4. „Ожиданіе," романца од Донаурова, уз гласовирску пратњу пева госпођица Милева Костићева.
5. III. „Низ српских народних песама," удесио Тихомир Остојић, пева мушки лик гимназијски.
6. „Air varié sur un théme de Pacini" од Данкла, уз гласовирску пратњу свира на виолини гимназиста Коста Алексић.
7. „Зора зори" — сложио Сладечек, пева мешовити лик гимназијски.
8. „Минадир," од Лазе Костића, декламује гимназиста Петар Костић.
9. „Сироче," алт соло и мушки лик, сложио Хајдрих, пева гимназиста Ђура Трифковић и мушки лик гимназијски.
10. „Где тичице" — сложио Це, пева мешовити лик гимназијски.

Српско народно позориште.

(Недељни ред позоришних представа.)

У среду 1. јануара: **„Милош Обилић."** Трагедија у 5 чинова, с певањем, од дра Ј. Суботића.

У четвртак 2. јануара први пут: **„Стрелан."** Драма у 5 чинова, написао Фридрих Халм, превео Ј. Грчић.

У суботу 4. јануара први пут: **„Дебора."** Позоришна игра у 4 чина, написао Мозентал, превео Н. В. Ђорић.

У недељу 5 јануара: **„Стари бака и његов син хусар."** Позоришна игра у 3 чина, с певањем, написао Ј. Сигети, за српску позорницу прерадили Ј. Ђорђевић и Л. Илић.

ОГЛАСИ.

СТЕЧАЈ.

Услед оставке књиговође код српске задруге за међусобно помагање и штедњу у Новом Саду отвара се стечај на исто место са годишњом платом од 1200 фор.

Молиоци морају исправама искасти, да су потпуно вешти дуплом књиговодству и коресподенцији на српском и немачком језику.

Поред тако исказане квалификације, знање мађарског језика служиће му такође за препоруку.

Књиговођа је дужан у смислу основних задругиних правила половину своје годишње плате у име кауције у задругину благајницу положити.

Пословни је језик код задруге српски са ћирилицом.

Молбенице се шаљу на управу задругину и примају се до 15. фебруара тек. год. по римском.

3-3 **Председништво управе.**

ПОЗИВ

НА IV. ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

ПРВЕ СРПСКЕ ЗАДРУГЕ

ЗА МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ

у Силбашу

која ће се 21. јануара п. р. 1886. године у здању српске школе одржати.

Предмети саветовања су:

1. Извештај управитељства о задружној радњи.
2. Преглед и одобрење задружни рачуна.
3. Избор управног и надворног одбора.
4. Одредба плате задружним чиновницима.
5. Отварање плате другога кола.
6. Разни предлози.

У Силбашу 3. јануара 1886.

У име управе:

Ј. Грујић,

подуправитељ.

Примедба. По гласу задружни правила само они чланови имају право у скупштини, који су своје честице до конца 1885. потпуно исплатили. 2-3

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.

ПЕТАР ПОПАДИЋ

ИМЕНА

добротворних приложника на пуке сироте у српском општинском убогом дому у Новом Саду.

	Ф.	Н.
Г. Г. Васил. Петровић спис	15	
Пера Зрнић	1	
Тоша Николић попац		40
. .	1	
. .		50
. .	1	
. .	1	
. .		50
. .		30
. .	1	
. .		20
. .		50
. .	1	
. .	1	
. .	1	
. .		20
. .	1	
. .	1	
. .	1	
. .		50
. .		50
. .		20
. .		50
. .		40
. .		50
. .		50
. .	1	
. .		60
. .		50
. .		40
. .		50
. .		50
. .		20
. .		10
. .		50
. .		20
. .		10
. .		20
. .		-0
. .		10
овац		50
. .		10
. .		20
. .		20
. .		10
. .		20
. .		50
. .		50
. .	1	
. .		50
. .		50
. .	1	
ар .		50
. .		50
. .		50
. .		20
. .		10
. .		20
. .		20
. .		10
. .		30
. .		20
. .		20
. .		30
. .		30
. .		10
jан .		20
. .		20
. .		30
. .	2	
. .	2	
. .	1	
. .	1	
. .		40
. .		20
. .		20
. .	1	
. .		50
. .		50
. .		50
. .		50
. .		50
. .		50
. .		50
. .		20
. .		10
. .		20
. .		20
. .		20
. .		30
. .		20
. .		20
. .		30
. .		30
. .		10
. .		20
. .		20
. .		30
. .		30
. .		20
. .		20
. .		20

само на папиру постоји. Надасве примећује, да сви просвећени народи руковање својих завода путем јавности обзнањују, а како старатељи горњег фонда вазда своја заседања при затворени врати одржавају, те ником приступачно није, ни речи о руковању чути. На даље говори г. дописник, како се један непозвани у тај фонд увукао, те би време било да тај гост уступи то место правом старатељу.

На ова изнашања налазимо се побуђени у хатар истине у кратко одговорити, да фонд покојног Папулића није тиква без корена, и да смо ми пре месец дана нашој компетентној области Сл. Архидиецеском Школском одбору у Карловци који о том заводу бригу води, по захтеву, о стању тога фонда опширан извештај преко овдашње православне црквене опћине поднели, из којег се увиђа, да поменута заклада расте, а никако не опада, те обзнањујемо васколиком грађанству, да је слободно сваком, и свима, у свако доби, у по дана, и у по ноћи увид, о стању фонда узети, јер то није тајна, већ сваком јавна установа. Форму, о полагању рачуна преко јавних органа ово старатељство од постојеће год. 1886. никада није практиковало већ по у седници изабратом ревизионом одбору, којем су књиге на претрес уступљене, и који су у доидућој седници своје рефераде председништву односно скупштини поднашали, и благајнику абсолториум поделили. Има овде више установа као Пол. опћина, заклада Панте Јовановића, Убошка заклада, срп. читаоница са дилетантном дружином и др. па ни једна од тих установа не практикује предавања рачуна преко јавних органа, па зато не уписује ту праксу јавно мнење у грех праотаца Адамових.

Међутим ево пас опет на закључку год. 1885. те ће мо 31 дец. седницу држати, и позивамо васколико грађанство да присуствовати изволе, примећујућ да ће се седница код благајника при затворени, ал не при закључани врати држати.

Да се таки благајник као непозван у тај фонд увукао нека служе илустрације ради сљедећи извадци из записника фонда Кузмана Папулића:

Записник држане седнице одборске закладе Кузмана Папулић дне 20 феб. год. 1877. под председништвом г. Саве Стојшић у присуству чланова одбора г. Уроша Вуић, Ст. Којадиновић, Мите Обреновић, Николе Гудурић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Павла Мићашевић, и Теше Матић у предметима решења бр. 3. председник јавља пошто се је одселењем у Београд бившег старатеља Петра Бумбића то место упразнило, то је вољан упитати госпоју Папулићку чијом личношћу жели она то место као старатеља попунити?

Решење: Опуномоћава се председник и узима се на знање са одобравањем.

Седница одбора закладе Папулић држана дне 8 Маја год. 1877 у присутности чланова г. г. Саве Стојшић пред. Николе Гудурић, Мите Обреновић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Ст. Којадиновић и Нице Симоновића као перовође: између предмета на решење бр. 4. Страна 24

Председник г. Сава Стојшић јавља, да се у смислу закључка упитао код госпоје Папулићке, чијом личношћу жели она упражњено место старатеља на место одселившега се Петра Бумбића попунити и изјављује да госпоја Папулићка именује члана, и благајника г. Ђорђа Петровића.

Решење: Усваја се једногласно.

Требали ту бољег коментара о коректности, и зовел се то да се гост силом увукао? Уз ово мимогред нека је речено, да је између тога дошла лично госпоја Папулићка, те је члана г. Ђорђа Петровић најпријазније умолила, да се прими као старатељ, и да јој ту љубав не откаже. Ово констатовања ради да овоместна публика разбере истину и право стање ствари. Ђ. П.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. Пишу нам из Делиблата у Банату, да је тамо за српске рањенике скупљено 65 фор. 30 н. Новац је послан „Црв Крсту" у Београд, а припослати списак прилагача штампаћемо. — Јављају нам из Шида (Срем) да је тамо г. Љубомир Кнежевић скупио за рањенике 44 фор. 90 н. који су послали већ у Београд. Списак прилагача донећемо што пре. — Из Ријеке (Фиуме) послано је 1000 динира — Из Турије накнадно 9 фор. — Из Приједора 352 фор. — Осигуравајућа банка „Славија" послала је 50 дин. А Срби ђаци из Париза 290 динара.

Српство у Италији. Познато је нашим читаоцима, да се у северним покрајинама Италије налази насељен народ српског порекла. О овом племену чинио је испитивања изасланик српског ученог друштва г. Ристо Ковачић и дошао је до лепих резултата. Осим сељака има у тим покрајинама доста интелигенције српског порекла. Од њих је српско учено друштво у Београду изабрало двојицу Ивана де Рубертиса и Анђ. Вету адвоката за своје дописне чланове. Они су у врло лепим писмима одговорили на то одливовање. Први Рубертис пише из Аквавиве између осталога ово: „У мојим годинама нема се амбиција. Па ипак сам ево са истинитим задовољством примио вест о увршћењу мог имена међу дописне чланове српског ученог друштва. За мене је то најлепша награда за муке које сам целог живота трпео ради одржања у овој колонији српској, језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства. Имајте, дакле, доброту, изручити моје најусрдније поздраве свима члановима честите академије српске" — и т. д. Други Вета пише из Ларина ово: „Мене је много обрадовала велика почаст, којом ме је српска краљевска Академија одликовала избором за свога дописног члана. Ја не могу рећи да сам не то права стекао, али сам срећан што могу да пр[illegible] као нову копчу која ваља да утврди ве[illegible] лене колоније српске у Молизу [illegible] постојбином. Молимо вас дакле господ[illegible] изволите потрудити, да од моје стра е у[illegible] ституту академију српску о најискренијем[illegible] мом, а тако исто да изволите и најтопл[illegible] дати жељама, које ме грију за величин[illegible] тог народа српског, као и за одржање [illegible] пријатељства између Србије и Италије. Ка[illegible] лије ја њу љубим свим силама својим, ал[illegible] осећам и српску крв, која у мојим м[illegible] тече, па ми је, ево, исто тако драг[illegible] која је пре толико векова претке моје р[illegible]

За спаљивање лешина образовала [illegible] већ и у Будапешти. Уписао се је досад[illegible] чланова, мушких и женских, који се о[illegible] им се лешине после смрти спале. Ск[illegible] поднети молба министарству за дозволу.

Снег у Лондону. У Лондону је 7. [illegible] н. к. тако велики снег падао, каквог јо[illegible] ци тамошњи не памте. Железница, омн[illegible] саобраћајна места била су завејана сн[illegible] сваки саобраћај престао. Уз то је бил[illegible] олујина те се снег на појединим мести[illegible] висине подигао. Олуј је многа кола по ул[illegible] врнуо, брзојавне жице и телефон поки[illegible] оних који су лако и теже озлеђени вели[illegible]

Пожар у Хомољици. Пре једно десе[illegible] нашега листа било је говора о пожару с[illegible] штеника у Хомољици у Банату. О т[illegible] стигло нам је подуже писмо од истог [illegible] г. Стеве Радосављевића. У писму се [illegible] надугачко говори о томе случају и на [illegible] завршује тиме да не стоји оно што је [illegible] лешци написано. У нашој се белешци вел[illegible] г. Радосављевића догодио пожар, па да [illegible] рохијани код којих он није нимало обљу[illegible] притекли да угасе пожар. Ово г. Радо[illegible] свом „припосланом" побија, па пошто [illegible] шега листа не допушта да „припослан[illegible] мо, то нека за исправак оне белешке [illegible] неколико реди.

О Мормонима. Изгледа као да ће [illegible] мормонској секти у Америци. Сенат је и[illegible] ну против многоженства и ставио мерм[illegible] ту под курателу. Поговара се, да ће Мо[illegible] тив овог, по њином мишљењу варварск[illegible] протестовати, но као да се неће помоћи [illegible]

Трговина

Извештај рада од Костовића и[illegible]

у Будим-Пешти

од 28 децембра 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Дава[illegible]

Наш житарски рад отпочео је ове [illegible] ста мирно; жито се умерено нудило, а [illegible] куповало од овдашњих млинова, те су [illegible] цене са 5 новч. Око половице ове неде[illegible] је живља воља за куп и учврстио се п[illegible] а имаоци већих партија употребише ту [illegible] продадоше нешто од свога складишта. [illegible] продано је ове недеље око 90.000 м. ц. [illegible] кључујемо посао доста чврсто, а по не[illegible] ценама од прошле недеље.

Читава 1885. година није била баш [illegible] поседнике жита, а по општем мнењу [illegible] будућност донети никакве накнаде за [illegible] залихе довољно велике, а да ће се потр[illegible] са лакоћом задовољити и по јефтиним у[illegible]

Усљед наведеног немају поседници ж[illegible] изгледа, да ће моћи више постићи за [illegible] шта више ако задрже и ту и на даље, [illegible] смањити још свој добитак са трошкови[illegible] том инвестирана капитала. Све то исти[illegible] ло тако страшно, а да се са обзиром [illegible] ниске цене и евентуално развијање у[illegible] ипак смела покушати шпекулација. Чита[illegible] изгледа много горе, јер у опште влада [illegible] ње, да је Америка заплетена у такву шпекулацију са житом, која није баш најпоштенија и која ће по свакој прилици морати свршити са неком катастрофом, а ову последњу осећаће и наши поседници жита. Једном речи, за поседнике жита нема ничега бољега и пробитачнијега, доли само што може бити бржа продаја робе.

Раж је мало боље цене 6 фор. 10—30 новч. Јечам за храну минрнијег је посла; лоша роба вреди 5 ф. 15—20 н. боља 5 ф. 30—65, Зоб је непромењених цена: трговачка роба 5 ф. 20—30 н., боља 5 ф. 40—50 н., прве врсте 5 ф. 60—75 н. Кукуруз стари 5 ф. 50—55 н., нови 5—5 ф. 5 новчића.

Термини — хране:

Жито за пролеће бележи 7 ф. 84—86 н. Зоб за пролеће бележи 6 ф. 49—50 н. Кукуруз за мај-јуни бележи 5 ф. 50—52 н.

Ситнице.

1886. година. У народноме предању најзначајнију улогу игра година, пред којом ми стојимо: 1886. год. треба да донесе пропаст света. Ово мало тугаљивије пророчанство постало је у току времена из разних предсказавања: То су већином занимљиве календарске комбинације, да се у год. 1886. мора нешто велико одиграти. Ратови, заразне болести, поплаве и т. д. тако се често појављују, да је дејство тих пророчанстава изгубило сваку силу; сад се измислио нов барут — пропаст света. Ако се ово пророчанство не испуни, то нас је од пропасти спасла нека виша сила, која се н где скривено у нашој средини налази... Чујмо, како су до-

Ивану Веселиновићу, адвокатском помоћнику у Кикинди и друговима својим: Давиду Коњовићу, правнику у Сомбору, Ђури Видицком, правнику у Батањи, — што су разноврсним прилозима богато обдарили садњу и божићњунам трпезу у Текелијину заводу, те смо и ове године у хладној луђини могли заједнички са осталом српском браћом, која се уче у овдашњем свеучилишту и по гимназијама, радосно дочекати и провести бадње вече и прославити божићњи празник по српском православном обичају, као на рођеном огњишту у својих милих и драгих.

У жељи да се оствари ова замисао и жеља Текелијина у што већу славу имена његовога а на подстрек српскога поколења, која ће се у заводу његовом васпитавати:

1. Позива потписано надзорништво све „Питомце Саве Текелије", који су његову милост уживали а у животу су, позива и остале родољубиве Србе и Српкиње, да дарују и скупљају добровољне прилоге на подизање „Пантеона у Текелијином заводу.

2. Издало је по каменорезу палској се у архиви Текелијиног завода уметнички израђен лик Саве Текелије, којим ће се по цену од 1 фор. моћи урестити свака српска кућа, а чист приход од продаје тога лика употребиће се са прилозима заједно такође на подизање „Пантеона у Текелијином заводу."

Добровољни прилози дарована и скупљени на ову цељ и новац од продаје Текелијиних ликова шиље се: „Благајни Текелијиног завода у Будимпешти (улиза „Зеленог дрвета" бр. 25) — у које се може и лик Текелијин наручити — а потписано ће надзорништво свака три месеца у српским листовима обнародовати имена и прилоге родољубивих приложника, које је благајна Текелијиног завода на горњу цељ примила. —

Из седнице Надзорништва Текелијиног Завода држане у Будимпешти 3. (15.) јануара 188[illegible]

Светозар Милутиновић с. р.
председник.

Светозар Такић с. р.
перовођа.

НАДЗОРНИШТВО ТЕКЕЛИЈИНОГ ЗАВОДА

Нисија Товјанин, Тошо Станић, Адолф Бухзалц, Лихт Моренц, Јефто Товјанин, Гезо Гребер, Дамјан Лингаић. По 5 н. Ђорђе Радић, Франц Громо. Свега 33 ф. 75 н. која је свота послата друштву црвеног крста у Београд. Осим тога је госпођица Милева Андрићева, скупила млого кошуља, гаћа, шарпије и силнога завоја, које је такође одаслано у Београд.

У Херцег Сељошу 18 децембра 1885.

Јефта Товјанин, ратар. Дамјан Лингаић, ратар.

скупљачи.

Јавна захвала.

Сматрамо за милу дужност, да се топло захвалимо пресветлом госп. Светозару Милутиновићу, председнику црквене општине пештанске; пречасној господи: Митрофану Павловићу, администратору ман. Бешенова, Стевану Ангелићу, пароху и управитељу митрополитских добара у Даљу, Петру Григоријевићу, пароху Д. С. Иванском, Љубомиру Каћанском, пароху кулпинском; господи: дру Ђорђу Натошевићу, гл. шк. референту и госпођи му Нани, дру Илији Вучетићу, адвокату и госпођи му Марији у Н. Саду; Милану Милосављевићу, адвокати и гђи му Милинци у Суботици; Јовану Поповић-Зубану, трговцу и гђи му Еви у Карловцима;

ПОЗИВ

НА IV. ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

ПРВЕ СРПСКЕ ЗАДРУГЕ

ЗА МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ

у Силбашу

која ће се 21. јануара п. р. 1886. године у здању српске школе одржати.

Предмети саветовања су:

1. Извештај управитељства о задружној радњи.
2. Преглед и одобрење задружни рачуна.
3. Избор управног и надзорног одбора.
4. Одредба плате задружним чиновницима.
5. Отварање плате другога кола.
6. Разни предлози.

У Силбашу 3. јануара 1886.

У име управе:

Ј. Грујић,
подуправитељ.

Примедба. По гласу задружни правила само они чланови имају право у скупштини, који су своје честице до конца 1885. потпуно исплатили. 2-3

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.

ЈЕТАР ПОПАЛИЋ

ИМЕНА

добротворних приложника на пуке сироте у српском општинском убогом дому у Новом Саду.

	Ф.	Н.
Г. Г. Васил. Петровић спис.	15	
Јоца Писаровић		20
Јован Маринковић		20
Carl Winkle	1	
Д. Стефановић	1	
Др. Ђорђе Натошевић	2	
Јован Бипарић	3	
Пера Зрнић	1	
Велимир Дракулић, бербер		20
Платон Ракић		50
Н. Н.		20
Н. Н.		20
Аца Аничић		80
Лазар Раин		50
Ђока Николић калпи		40
Др. Станојевић		50
Franz Fuxhoffer		50
Т. Николић		50
Н. Н.		20
Ђура Аћимовић		20
Ј. П.		30
Лазар Максимовић		50
Сава Лучић		25
Миша Малетић		10
Ernst & Roth		50
Катарина Оберкнежевић	1	
Јелена Монашевић		30
Теодор В. Марковић		20
Josefine Markovits		30
Stenzel		20
Никола Манојловић		40
Schomann Johann		60
Петко Груић		50
Марија Балта		50
Др. Паја Јанковић	1	
Др. Кода	1	
Павао Балта		50
Љубиша Михајловић		30
Живко Ђурић		50
Ана Ђурчин		20
Танасија Антић		20
Никола Петровић		30
Мита Чампеља		50
Ђорђе Фролић		20
Јован Дотлић		50
Samuel Hirschl		20
Рабштерн Аврам		50
Теодор Радовановић		40
Др. Максимовић	1	
Удова Браповачки	1	
Александер Завишић	1	
Г. Поповић		40
Тома Васић		40
Коста Цвеић		40
М. А. Јовановић		40
Сава Томић		20
Johann Wachtl junior		20
Милан Станковић		50
Мита Николић		30
Коста Стојановић бравар		50
Гавра Романовић		20
Паја Мијатовић		20
Милош Чонградац		30
Ђока Крушедолац		20
Вартоломеј Драгић јеромон.		20
А. Јорговић		50
П. плем. Михајловић пресв.	1	
Јелена Живановић		20
Јулија Раић		30
Анка Владисављевић		30
Милош Божић		50
Јоца Огњановић		50
Јован Грчић	1	
Јован Ђорђевић посл. шк.		50
Урош Лугумерски	1	
Милева Ст. Миловановa	1	
Ђорђе К. Јовановић	1	
Живко Писаровић		50
Михајло Јовановић		20
Ђока Нешић		20
Јован Марић		25
Н. Н.		20
Јефта Тешић	1	
Гавра Михајловић		20
Тодор Лазаревић		20
Богољуб Стаматовић		50
Ћирић		20
Slama		30
Петар Максимовић		40
Димитрије Николић		20
Светозар Савковић		20
Н. Н.		30
Bernhard Schlanger		30
Jakob Zwieback		30
Петар Татић		20
Рокса Папаотовић		50
Васа Смаић		20
Јелена Петровић		20
Петар Теодоровић		20
Персида Бојшић		20
Глиша Бугарски		20
Franz Hertlein		50
Теша Мартоношки		50
Јован Касапов		50
А. Јовановић		20
Лазар Николић		30
Милан Мандић		20
Н. Н.		30
М. Палић		20
Јоца Влаовић		20
Свега	309	85

С највећом благодарношћу у име пуки сирота

У Новом Саду Јануара 1885.

Остајем са особитим поштовањем

ДИМИТРИЈЕ САВИЋ, с. р.

старатељ.

пусти да се наступело растројство још дубље укорењује и даље шири.

Штампарија А. Пајевића. П. Сад. 1885.

само па папиру постоји. Надасве примећује, да сви просвећенн народи руковање својих завода путем јавности обзнањују, а како старатељи горњег фонда вазда своја заседања при затворени врати одржавају, те ником приступачно није, ни речи о руковању чути. На даље говори г. дописник, како се један непозвани у тај фонд увукао, те би време било да тај гост уступи то место правом старатељу.

На ова изнашања палазимо се побуђени у хатар истине у кратко одговорити, да фонд покојног Папулића није тиква без корена, и да смо ми пре месец дана нашој компетентној области Сл. Архидиеценом Школском одбору у Карловци који о том заводу бригу води, по захтеву, о стању тога фонда опширан извештај преко овдашње православне црквене опћине поднели, из којег се увиђа, да поменута заклада расте, а никако не опада, те обзнањујемо васколиком грађанству, да је слободно сваком, и свима, у свако доби, у по дана, и у по ноћи увид, о стању фонда узети, јер то није тајна, већ сваком јавна установа. Форму, о полагању рачуна преко јавних органа ово старатељство од постојеће год. 1886. никада није практиковало већ по у седници изабратом ревизионом одбору, којем су књиге на претрес уступљене, и који су у доидућој седници своје рефераде председништву односно скупштини поднашали, и благајнику абсолиториум поделили. Има овде више установа као Пол. опћина, заклада Панте Јовановића, Убошка заклада, срп. читаоница са дилетантном дружином и др. па ни једна од тих установа не практикује предавања рачуна преко јавних органа, па зато не уписује ту праксу јавно мнење у грех праотаца Адамових.

Међутим ево нас опет на закључку год. 1885. те ће мо 31 дец. седпицу држати, и позивамо васколико грађанство да присуствовати изволе, примећујући да ће се седница код благајника при затворени, ал не при закључани врати држати.

Да се таки благајник као непозван у тај фонд увукао нека служе илустрације ради сљедећи извадци из записника фонда Кузмана Папулића:

Записник држане седнице одборске закладе Кузмана Папулић дне 20 феб. год. 1877. под председништвом г. Саве Стојшић у присуству чланова одбора г. Уроша Вуић, Ст. Којадиновић, Мите Обреновић, Николе Гудурић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Павла Маћашевић, и Теше Матић у предметима решења бр. 3. председник јавља пошто се је одселењем у Београд бившег старатеља Петра Бумбића то место упразнило, то је вољан упитати госпоју Папулићку чијом личношћу жели она то место као старатеља попунити?

Решење: Опуномоћава се председник и узима се на знање са одобравањем.

Седница одбора закладе Папулић држана дне 8 Маја год. 1877 у присутности чланова г. г. Саве Стојшић пред. Николе Гудурић, Мите Обреновић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Ст. Којадиновић и Неце Симоновића као перовође: између предмета на решење бр. 4. Страна 24

Председник г. Сава Стојшић јавља, да се у смислу закључка упитао код госпоје Папулићке, чијом личношћу жели она упражњено место старатеља на место одселившега се Петра Бумбића попунити и из јављује да госпоја Папулићка именује члана, и благајника г. Ђорђа Петровића.

Решење: Усваја се једногласно.

Требали ту бољег коментара о коректности, и зовел се то да се гост силом увукао? Уз ово мимогред нека је речено, да је између тога дошла лично госпоја Папулићка, те је члана г. Ђорђа Петровић најпријазније умолила, да се прими као старатељ, и да јој ту љубав не откаже. Ово констатовања ради да овоместна публика разбере истину и право стање ствари. Ђ. П.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. Пишу нам из Делиблата у Банату, да је тамо за српске рањенике скупљено 65 фор. 30 н. Новац је послан „Црв Крсту" у Београд, а припослати списак прилагача штампаћемо. — Јављају нам из Шида (Срем) да је тамо г. Љубомир Кнежевић скупио за рањенике 44 фор. 90 н. који су послали већ у Београд. Списак прилагача донећемо што пре. — Из Ријеке (Фиуме) послано је 1000 динира — Из Турије накнадно 9 фор. — Из Приједора 352 фор. — Осигуравајућа банка „Славија" послала је 50 дин. А Срби ђаци из Париза 290 динара.

Српство у Италији. Познато је нашим читаоцима, да се у северним покрајинама Италије налази насељен народ српског порекла. О овом племену чинио је испитивања изасланик српског ученог друштва г. Ристо Ковачић и дошао је до лепих резултата. Осим сељака има у тим покрајинама доста интелигенције српског порекла. Од њих је српско учено друштво у Београду изабрало двојицу Ивана де Рубертиса и Анђ. Вету адвоката за своје дописне чланове. Они су у врло лепим писмима одговорили на то одливовање. Први Рубертис пише из Аквавиве између осталога ово: „У мојим годинама нема се амбиција. Па ипак сам ево са истинитим задовољством примио вест о увршћењу мог имена међу дописне чланове српског ученог друштва. За мене је то најлепша награда за муке које сам целог живота трпео ради одржања у овој колонији српској, језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства. Имајте, дакле, доброту, изручити моје најусрдније поздраве свима члановима честите академије српске" — и т. д. Други Вета пише из Ларина ово: „Мене је много обрадовала велика почаст, којом ме је српска краљевска Академија одликовала избором за свога дописног члана. Ја не могу рећи да сам не то брата стекао, али сам срећан што могу да и као нову копчу која ваља да утврди и лене колоније српске у Молиз постојбином. Молимо вас дакле госпо изволите потрудити, да од моје стра е ститу академију српску о најискрениј мом, а тако исто да изволите и најтоп дати жељама, које ме грејe за величи тог народа српског, као и за одржање прајатељства између Србије и Италије. К лије ја њу љубим свим силама својим, осећам и српску крв, која у моји тече, па ми је, ево, исто тако дра која је пре толико векова претке моје

За спаљивање лешина образовала већ и у Будапешти. Уписао се је доса чланова, мушких и женских, који се им се лешине после смрти спале. С поднети молба министарству за дозволу.

Снег у Лондону. У Лондону је 7. н. к. тако велики снег падао, каквог јо ци тамошњи не памте. Железница, ом саобраћајна места била су завејана с сваки саобраћај престао. Уз то је би олујина те се снег на појединим мести висине подигао. Олуј је многа кола по у. врнуо, брзојавне жице и телефон пок оних који су лако и теже озлеђени вел

Пожар у Хомољици. Пре једно десе нашега листа било је говора о пожару штеника у Хомољици у Банату. О т стигло нам је подуже писмо од истог г. Стеве Радосављевића. У писму се надугачко говори о томе случају и на завршује тиме да не стоји оно што је лешци написано. У нашој се белешци вел г. Радосављевића догодио пожар, па да рохијани код којих он није имало обљ притекли да угасе пожар. Ово г. Радо свом „припосланом" побија, па пошто шега листа не допушта да „припосла мо, то нека за исправак оне белешке неколико реди.

О Мормонима. Изгледа као да ће мормонској секти у Америци. Сенат је у ну против многоженства и ставио мер ту под курателу. Поговара се, да ће Мо тив овог, по њином мишљењу варварск протестовати, но као да се неће помоћи

Трговина

Извештај рада од Костовића у Будим-Пешти

од 28 децембра 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Дава

Наш житарски рад отпочео је ове ста мирно; жито се умерено нудило, куповало од овдашњих млинова, те су цене са 5 новч. Ово половице ове неде је живља воља за куп и учврстио се п а имаоци већих партија употребише ту продадоше нешто од свога складишта. продано је ове недеље око 90.000 м. ц. кључујемо посао доста чврсто, а по не ценама од прошле недеље.

Читава 1885. година није била баш поседнике жита, а по општем мнењу будућност донети никакве накнаде за залихе довољно велике, а да ће се пот са лакоћом задовољити и по јефтиним у

Усљед наведеног немају поседници ж изгледа, да ће моћи више постићи за шта више ако задрже и ту и на даље, смањити још свој добитак са трошкови том инвестирана капитала. Све то исти ло тако страшно, а да се са обзиром ниске цене и евентуално развијање у ипак смела покушати шпекулација. Чита изгледа много горе, јер у опште влада ње, да је Америка заплетена у такву шпекулацију са житом, која није баш најпоштенија и која ће по свакој прилици морати свршити са неком катастрофом, а ову последњу осећаће и наши поседници жита. Једном речи, за поседнике жита нема ничега бољега и пробитачнијега, доли само што може бити бржа продаја робе.

Раж је мало боље цене 6 фор. 10—30 новч. Јечам за храну минрпијег је посла; лоша роба вреди 5 ф. 15—20 н. боља 5 ф. 30—65, Зоб је непромењених цена: трговачка роба 5 ф. 20—30 н., боља 5 ф. 40—50 н., прве врсте 5 ф. 60—75 н. Кукуруз стари 5 ф. 50—55 н., нови 5—5 ф. 5 новчића.

Термини — хране:

Жито за пролеће бележи 7 ф. 84—86 н. Зоб за пролеће бележи 6 ф. 49—50 н. Кукуруз за мај-јуни бележи 5 ф. 50—52 н.

Ситнице.

1886. година. У народноме предању најзначајнију улогу игра година, пред којом ми стојимо: 1886. год. треба да донесе пропаст света. Ово мало тугаљивије пророчанство постало је у току времена из разних предсказавања: То су већином занимљиве календарске комбинације, да се у год. 1886. мора нешто велико одиграти. Ратови, заразне болести, поплаве и т. д. тако се често појављују, да је дејство тих пророчанстава изгубило сваку силу; сад се измислило нов барут — пропаст света. Ако се ово пророчанство не испуни, то нас је од пропасти спасла нека виша сила, која се н где скрив ено у нашој средини налази... Чујмо, како су до-

Ивану Веселиновићу, адвокатском помоћнику у Кикинди и друговима својим: Давиду Коњовићу, правнику у Сомбору, Ђури Видицком, правнику у Батањи, — што су разноврсним прилозима богато обдарили бадњу и божићњу нам трпезу у Текелијину заводу, те смо и ове године у хладној ћудћини могли заједнички са осталом српском браћом, која се уче у овдашњем свеучилишту, и по гимназијама, радосно дочекати и провести бадње вече и прославити божићњи празник по српском православном обичају, као на рођеном огњишту у својих милих и драгих.

Нисија Товјанин, Тошо Станић, Адолф Бухзалц, Лихт Моренц, Јефто Товјанин, Гезо Гребер, Дамјан Лингаић. По 5 н. Ђорђе Радић, Франц Громо. Свега 33 ф. 75 н. која је свота послата друштву црвеног крста у Београд. Осим тога је госпођица Милева Андрићева, скупила млого кошуља, гаћа, шарпије и силнога завоја, које је такође одаслано у Београд.

У Херцег Суљошу 18 децембра 1885.

Јефта Товјанин, ратар. Дамјан Лингаић, ратар.

скупљачи.

Јавна захвала.

Сматрамо за милу дужност, да се топло захвалимо пресветлом госп. Светозару Милутиновићу, председнику црквене општине пештанске; пречасној господи: Митрофану Павловићу, администратору ман. Бешенова, Стевану Ангелићу, пароху и управитељу митрополитских добара у Даљу, Петру Григоријевићу, пароху Д. С. Иванском, Љубомиру Каћанском, пароху кулпинском; господи: дру Ђорђу Натошевићу, гл. шк. референту и госпођи му Нани, дру Илији Вучетићу, адвокату и госпођи му Марији у Н. Саду; Милану Милосављевићу, адвокати и гђи му Милинци у Суботици; Јовану Поповић-Зубану, трговцу и гђи му Еви у Карловцима;

ПОЗИВ

НА IV. ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

ПРВЕ СРПСКЕ ЗАДРУГЕ

ЗА МЕЂУСОБНО ПОМАГАЊЕ И ШТЕДЊУ

у Силбашу

која ће се 21. јануара п. р. 1886. године у здању српске школе одржати.

Предмети саветовања су:

1. Извештај управитељства о задружној радњи.
2. Преглед и одобрење задружни рачуна.
3. Избор управног и надзорног одбора.
4. Одредба плате задружним чиновницима.
5. Отварање плате другога кола.
6. Разни предлози.

У Силбашу 3. јануара 1886.

У име управе:

Ј. Грујић,

подуправитељ.

Примедба. По гласу задружни правила само они чланови имају право у скупштини, који су своје честице до конца 1885. потпуно исплатили. 2-3

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.

ПЕТАР ПОПАДИЋ

ИМЕНА

добротворних приложника на пуке сироте у српском општинском убогом дому у Новом Саду

	ф.	н.
Г.Г. Васил. Петровић спис.	15	
Parcsetics Felix főispan.	5	
Дунђерски Лазар	5	
Јосим Мачвански.	3	
Bende Imre apát.	5	
Theodor Hirsch	5	
Ђорђе Вукичевић	3	
Др. М. Полит.	3	
Пера Зрнић	1	
Obermüller		20
П. Романовић		50
Regényi		20
Filipp Kohn		50
Стева Димитријевић.		50
Стеван Ћурчић		40
Душан Ћирковић		40
Ђока Николић калвин		40
Јов. Т. Чавић	1	
Сава Аврамовић		50
Аркадије Варађанин.	1	
Димитрије Поповић Мица.	1	
Пава Милашиновић		50
Тапасија Цветковић		30
Др. Илија Огњановић	1	
		20
		50
	1	
	1	
	1	
		20
	1	
	1	
		50
		50
		20
		50
		50
		25
		50
		40
		50
		50
	1	
		60
		50
		40
		50
		50
		20
		10
		50
		20
		10
		20
		0
		10
овац		50
		10
		20
		20
		10
		20
		50
		50
		50
	1	
		50
		50
	1	
ар		50
		50
		50
		20
		10
		20
		20
		10
		30
		20
		20
		20
		30
		30
		10
јан		20
		20
		30
	2	
	2	
	1	
	1	
		40
		20
		20
	1	
		50
		50
		50
		50
		50
		50
		50
		20
		20
		50
		20
		20
		30
		20
		20
		20

само па папиру постоји. Надасве примећује, да сви просвећени народи руковање својих завода путем јавности обзнањују, а како старатељи горњег фонда вазда своја заседања при затворени врати одржавају, те ником приступачно није, ни речи о руковању чути. На даље говори г. дописник, како се један непозвани у тај фонд увукао, те би време било да тај гост уступи то место правом старатељу.

На ова изнашања налазимо се побуђени у хатар истине у кратко одговорити, да фонд покојног Папулића није тиква без корена, и да смо ми пре месец дана нашој компетентној области Сл. Архидиеценом Школском одбору у Карловци који о том заводу бригу води, по захтеву, о стању тога фонда опширан извештај преко овдашње православне црквене опћине поднели, из којег се увиђа, да поменута заклада расте, а никако не опада, те обзнањујемо васколиком грађанству, да је слободно сваком, и свима, у свако доби, у по дана, и у по ноћи увид, о стању фонда узети, јер то није тајна, већ сваком јавна установа. Форму, о полагању рачуна преко јавних органа ово старатељство од постојеће год. 1886. никада није практиковало већ по у седници изабратом ревизионом одбору, којем су књиге на претрес уступљене, и који су у доидућој седници своје рефераде председништву односно скупштини поднашали, и благајнику абсолториум поделили. Има овде више установа као Пол. опћина, заклада Панте Јовановића, Убошка заклада, срп. читаоница са дилетантном дружином и др. па ни једна од тих установа не практикује предавања рачуна преко јавних органа, па зато не уписује ту праксу јавно мнење у грех праотаца Адамових.

Међутим ево нас опет на закључку год. 1885. те ће мо 31 дец. седницу држати, и позивамо васколико грађанство да присуствовати изволе, примећујући да ће се седница код благајника при затворени, ал не при закључани врати држати.

Да се таки благајник као непозван у тај фонд увукао нека служе илустрације ради сљедећи извадци из записника фонда Кузмана Папулића:

Записник држане седнице одборске закладе Кузмана Папулић дне 20 феб. год. 1877. под председништвом г. Саве Стојшић у присуству чланова одбора г. Уроша Вуић, Ст. Којадиновић, Мите Обреновић, Николе Гудурић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Павла Мићашевић, и Теше Матић у предметима решења бр. 3. председник јавља пошто се је одселењем у Београд бившег старатеља Петра Бумбића то место упразнило, то је вољан упитати госпођу Папулићку чијом личношћу жели она то место као старатеља попунити?

Решење: Опуномоћава се председник и узима се на знање са одобравањем.

Седница одбора закладе Папулић држана дне 8 Маја год. 1877 у присутности чланова г. г. Саве Стојшић пред. Николе Гудурић, Мите Обреновић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Ст. Којадиновић и Неце Симоновића као перовође: између предмета на решење бр. 4. Страна 24

Председник г. Сава Стојшић јавља, да се у смислу закључка упитао код госпоје Папулићке, чијом личношћу жели она упражњено место старатеља на место одселившега се Петра Бумбића попунити и изјављује да госпоја Папулићка именује члана, и благајника г. Ђорђа Петровића.

Решење: Усваја се једногласно.

Требали ту бољег коментара о коректности, и зовел се то да се гост силом увукао? Уз ово мимогред нека је речено, да је између тога дошла лично госпоја Папулићка, те је члана г. Ђорђа Петровић најпријазније умолила, да се прими као старатељ, и да јој ту љубав не откаже. Ово констатовања ради да овоместна публика разбере истину и право стање ствари. Ђ. П.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. Пишу нам из Делиблата у Банату, да је тамо за српске рањенике скупљено 65 фор. 30 н. Новац је послан „Црв Крсту" у Београд, а припослати списак прилагача штампаћемо. — Јављају нам из Шида (Срем) да је тамо г. Љубомир Кнежевић скупио за рањенике 44 фор. 90 н. који су послали већ у Београд. Списак прилагача донећемо што пре. — Из Ријеке (Фиуме) послано је 1000 динира — Из Турије накнадно 9 фор. — Из Приједора 352 фор. — Осигуравајућа банка „Славија" послала је 50 дин. А Срби ђаци из Париза 290 динара.

Српство у Италији. Познато је нашим читаоцима, да се у северним покрајинама Италије налази насељен народ српског порекла. О овом племену чинио је испитивања изасланик српског ученог друштва г. Ристо Ковачић и дошао је до лепих резултата. Осим сељака има у тим покрајинама доста интелигенције српског порекла. Од њих је српско учено друштво у Београду изабрало двојицу Ивана де Рубертиса и Анђ. Вету адвоката за своје дописне чланове. Они су у врло лепим писмима одговорили на то одливовање. Први Рубертис пише из Аквавиве између осталога ово: „У мојим годинама нема се амбиција. Па ипак сам ево са истинитим задовољством примио вест о увршћењу мог имена међу дописне чланове српског ученог друштва. За мене је то најлепша награда за муке које сам целог живота трпео ради одржања у овој колонији српској, језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства. Имајте, дакле, доброту, изручити моје најусрдније поздраве свима члановима честите академије српске" — и т. д. Други Вета пише из Ларина ово: „Мене је много обрадовала велика почаст, којом ме је српска краљевска Академија одликовала избором за свога дописног члана. Ја не могу рећи да сам не то права стекао, али сам срећан што могу да [illegible] као нову копчу која ваља да утврди [illegible] лене колоније српске у Молиз[illegible] постојбином. Молимо вас дакле госпо[illegible] изволите потрудити, да од моје стра[illegible] ситу академију српску о најискрениј[illegible] мом, а тако исто да изволите и најто[illegible] дати жељама, које ме грејe за величи[illegible] тог народа српског, као и за одржање [illegible] пријатељства између Србије и Италије. К[illegible] лије ја њу љубим свим силама својим, [illegible] осећам и српску крв, која у моји[illegible] тече, па ми је, ево, исто тако дра[illegible] која је пре толико векова претке моје [illegible]

За спаљивање лешина образовала [illegible] већ и у Будапешти. Уписао се је доса[illegible] чланова, мушких и женских, који се [illegible] им се лешине после смрти спале. С[illegible] поднети молба министарству за дозволу.

Снег у Лондону. У Лондону је 7. [illegible] н. к. тако велики снег падао, каквог је[illegible] ци тамошњи не памте. Железница, ом[illegible] саобраћајна места била су завејана с[illegible] сваки саобраћај престао. Уз то је би[illegible] олујина те се снег на појединим мести[illegible] висине подигао. Олуј је многа кола по у[illegible] врнуо, брзојавне жице и телефон пок[illegible] оних који су лако и теже озлеђени вел[illegible]

Пожар у Хомољици. Пре једно дес[illegible] нашега листа било је говора о пожару [illegible] штеника у Хомољици у Банату. О т[illegible] стигло нам је подуже писмо од истог [illegible] г. Стеве Радосављевића. У писму се [illegible] надугачко говори о томе случају и на [illegible] завршује тиме да не стоји оно што је [illegible] лешци написано. У нашој се белешци вел[illegible] г. Радосављевића догодио пожар, па да [illegible] рохијани код којих он није нимало обл[illegible] притекли да угасе пожар. Ово г. Радо[illegible] свом „приносланом" побија, па пошто [illegible] шега листа не допушта да „приносла[illegible] мо, то нека за исправак опе белешк[illegible] неколико реди.

О Мормонима. Изгледа као да ћ[illegible] мормонској секти у Америци. Сенат је [illegible] ну против многоженства и ставио мер[illegible] ту под курателу. Поговара се, да ће Мо[illegible] тив овог, по њином мишљењу варварск[illegible] протестовати, но као да се неће помоћ[illegible]

Трговина

Извештај рада од Костовића [illegible] у Будим-Пешти

од 28 децембра 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Дав[illegible]

Наш житарски рад отпочео је ове [illegible] ста мирно; жито се умерено нудило, [illegible] куповало од овдашњих млинова, те су [illegible] цене са 5 новч. Око половице ове неде[illegible] је живља воља за куп и учврстио се п[illegible] а имаоци већих партија употребише ту [illegible] продадоше нешто од свога складишта. [illegible] продано је ове недеље око 90.000 м. ц. [illegible] кључујемо посао доста чврсто, а по не[illegible] ценама од прошле недеље.

Читава 1885. година није била баш [illegible] поседнике жита, а по општем мнењу [illegible] будућност донети никакве накнаде за [illegible] залихе довољно велике, а да ће се потр[illegible] са лакоћом задовољити и по јефтиним у[illegible]

Услед наведеног немају поседници ж[illegible] изгледа, да ће моћи више постићи за [illegible] шта више ако задрже и ту и на даље, [illegible] смањити још свој добитак са трошкови[illegible] том инвестирана капитала. Све то исти[illegible] ло тако страшно, а да се са обзиром [illegible] ниске цене и евентуално развијање у[illegible] ипак смела покушати шпекулација. Чита[illegible] изгледа много горе, јер у опште влада [illegible] ње, да је Америка заплетена у такву ш[illegible] са житом, која није баш најпоштенија и [illegible] свакој прилици морати свршити са неком [illegible] фом, а ову последњу осећаће и наши [illegible] жита. Једном речи, за поседни[illegible] нема ничега бољега и пробитач[illegible] доли само што може бити бржа [illegible] робе.

Раж је мало боље цене 6 фор. 10— [illegible] Јечам за храну минрнијег је посла; [illegible] вреди 5 ф. 15—20 н. боља 5 ф. 30—65, [illegible] непромењених цена: трговачка роба 5 ф. 20—30 н., боља 5 ф. 40—50 н., прве врсте 5 ф. 60—75 н. Кукуруз стари 5 ф. 50—55 н., нови 5—5 ф. 5 новчића.

Термини — хране:

Жито за пролеће бележи 7 ф. 84—86 н. Зоб за пролеће бележи 6 ф. 49—50 н. Кукуруз за мај-јуни бележи 5 ф. 50—52 н.

Ситнице.

1886. година. У народноме предању најзначајнију улогу игра година, пред којом ми стојимо: 1886. год. треба да донесе пропаст света. Ово мало тугаљивије пророчанство постало је у току времена из разних предсказавања: То су већином занимљиве календарске комбинације, да се у год. 1886. мора нешто велико одиграти. Ратови, заразне болести, поплаве и т. д. тако се често појављују, да је дејство тих пророчанстава изгубило сваку силу; сад се измислио нов барут — пропаст света. Ако се ово пророчанство не испуни, то нас је од пропасти спасла нека виша сила, која се и где сакривено у нашој средини налази... Чујмо, како су до-

Ивану Веселиновићу, адвокатском помоћнику у Кикинди и друговима својим: Давиду Коњовићу, правнику у Сомбору, Ђури Видицком, правнику у Батањи, — што су разноврсним прилозима богато обдарили бадњу и божићњу нам трпезу у Текелијину заводу, те смо и ове године у хладној ћутини могли заједнички са осталом српском браћом, која се уче у овдашњем свеучилишту и по гимназијама, радосно дочекати и провести бадње вече и прославити божићњи празник по српском православном обичају, као на рођеном огњишту у својих милих и драгих.

Са обзиром на све то, конференција Срба народних заступника, сложила се једнодушно у уверењу: да је пре свега потребно, да се подигне један лист, не зависан народни орган, који би заснованој акцији народних заступника и народу послужио као полуга.

Тај орган имао би се основати и подићи из самог народа.

За то је конференција закључила: позвати родољубе српске, да сваки поједини од своје стране припомогне, да се томе нужни капитал сабере. Без органа, који ће с једне стране сузбијати све навале, на овако засновану и смишљено руковођену акцију, с друге пак истинито извештавати народ о стању јавних му дела, није могуће ни једне родољубне намере извести, ни једнога народног интереса унапредити ни започетог дела довршити.

По мишљењу конференције, најзгоднији и једино целисходан начин могао би бити тај: да се на акције скупи потребни капитал за подизање такога органа.

Акција би имала вредност од петдесет форинти а. вр.

Сваки родољуб српски, који је уверен о потреби таког органа, имао би предходно јавити одбору, — који је нарочито за то одређен — на атресу г. Ал. Стојачковића у Пешти или г. барона Ј. Живковића у Загреб (како је коме угоднije) колико би акција евентуално преузео. Атрес г. Александра Стојачковића гласи: I. Országház-utcza 27. sz. Budapest.

На основу тих, писмено реченом одбору достављених уписа, одбор ће у што краћем времену означити дан и место, где да се г. г. уписници ових акција на договор састану. Они би тада имали даље да одреде све остало, што се на оснивање и оживотворење овога подузећа односи: начин уплате, руковођење администрације, редакцију и т. д.

За ово подузеће потребан је повећи капитал. Подељен овим начином на акције по од 50 фор. не би га било тешко прикупити уз претпоставку добре воље у наших увиђавнијих и озбиљнијих родољуба, у толико мање и пре, што су доста велики део тога терета вољни на себе узети сами чланови ове конференције, односно Срби народни заступници.

Са овим су Вам у кратко нацртане, како побуде које су изазвале ову конференцију Срба народних заступника, тако и побуде и резултат њезинога саветовања. Да се из тога саветовања и споразума народних заступника развије трајан и успешан, у посљедицама својим по народ користан рад, потребно је да пруже своју припомоћ и остали родољуби српски. Па умољавајући и за вашу припомоћ управљамо на вас ове врсте, у нади: да ће те у року од 14 дана на једну од речених атреса изволити јавити: да ли сте вољни и колико акција на оснивање једног српског великог органа уписати, односно узети?

Из конференције Срба, народних заступника на држав. сабору држане у Будим-Пешти 23. јануара (4. фебруара) 1885.

Извршујући одбор.

Будимпешта, 1885 штампарија Виктора Хорњанскога.

скупљачи.

Јавна захвала.

Сматрамо за милу дужност, да се топло захвалимо пресветлом госп. Светозару Милутиновићу, председнику црквене општине пештанске; пречасној господи: Митрофану Павловићу, администратору ман. Бешенова, Стевану Ангелићу, пароху и управитељу митрополитских добара у Даљу, Петру Григоријевићу, пароху Д. С. Ивапском, Љубомиру Каћанском, пароху кулпинском; господи: дру Ђорђу Натошевићу, гл. шк. референту и госпођи му Нани, дру Илији Вучетићу, адвокату и госпођи му Марији у Н. Саду; Милану Милосављевићу, адвокати и гђи му Милинци у Суботици; Јовану Поповић-Зубану, трговцу и гђи му Еви у Карловцима;

Предмети саветовања су:

1. Извештај управитељства о задружној радњи.
2. Преглед и одобрење задружни рачуна.
3. Избор управног и надзорног одбора.
4. Одредба плате задружним чиновницима.
5. Отварање плате другога кола.
6. Разни предлози.

У Силбашу 3. јануара 1886.

У име управе:

Ј. Грујић,
подуправитељ.

Примедба. По гласу задружни правила само они чланови имају право у скупштини, који су своје честице до конца 1885. потпуно исплатили. 2-3

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.

ПЕТАР ПОПАДИЋ

ИМЕНА

добротворних приложника на пуке сироте у српском општинском убогом дому у Новом Саду.

	Ф.	Н.
Г.Г. Васил. Петровић спис.	15	
Parcsetics Felix főispan.	5	
Дунђерски Лазар	5	
Јосим Мачвански.	3	
Bende Imre apát.	5	
Theodor Hirsch	5	
Ђорђе Вукичевић	3	
Др. М. Полит.	3	
Јоца Писаровић		20
Јован Маринковић		20
Carl Winkle	1	
Д. Стефановић	1	
Др. Ђорђе Натошевић	2	
Јован Бипарић	3	

	Ф.	Н.
Пера Зрнић	1	
Obermüller		20
П. Романовић		50
Regényi		20
Filipp Kohn		50
Стева Димитријевић.		50
Стеван Ћурчић		40
Душан Ћирковић		40
Велимир Дракулић, бербер		20
Платон Ракић.		50
Н. Н.		20
Н. Н.		20
Аца Аничић		80
Лазар Раин		50

	Ф.	Н.
Ђока Николић калвин		40
Јов. Т. Чавић	1	
Сава Аврамовић		50
Аркадије Варађанин.	1	
Димитрије Поповић Мица.	1	
Пава Милашиновић		50
Тапасија Цветковић		30
Др. Илија Огњановић	1	
Стева Николић		20
		50
	1	
	1	
	1	
	1	
	20	
	1	
	1	
	1	
	50	
	50	
	20	
	1	
	50	
	50	
	25	
	50	
	40	
	50	
	50	
	1	
	60	
	50	
	40	
	50	
	50	
	20	
	10	
	50	
	20	
	10	
	20	
	10	
	20	
	10	
	20	
	50	
	20	
	10	
	20	
	50	
	20	
	10	
	20	
	50	
	50	
	20	
	10	
	20	
	20	
	10	
	20	
	30	
	10	
	20	
	20	
	30	
	2	
	2	
	1	
	1	
	40	
	20	
	20	
	1	
	50	
	50	
	50	
	50	
	50	
	50	
	50	
	50	
	50	
	20	
	30	

	Ф.	Н.
Лазар Максимовић		50
Сава Лучић		25
Миша Малетић		10
Ernst & Roth		50
Катарина Оберкнежевић	1	
Јелена Мопашевић		30
Теодор В. Марковић		20
Josefine Markovits		30
Stenzel		20
Никола Манојловић		40
Schomann Johann		60
Петко Груић		50
Марија Балта.		50
Др. Паја Јанковић	1	
Др. Кода	1	
Паво Балта		50
Љубиша Михајловић		30
Живко Ђурић.		50
Ана Ћурчин		20
Тапасија Антић		20
Никола Петровић		30
Мита Чампеља		50
Ђорђе Фролић.		20
Јован Дотлић		50
Samuel Hirschl		20
Рабштерп Аврам.		50
Теодор Радовановић		40
Др. Максимовић	1	
Удова Браповачки	1	
Александер Завишић	1	
Г. Поповић		40
Тома Васић		40
Коста Цвеић		40
М. А. Јовановић		40
Сава Томић		20
Johann Wachtl junior		20
Милан Станковић		50
Мита Пиколић		30
Коста Стојановић бравар		50
Гавра Романовић		20
Паја Мијатовић		20
Милош Чонградац		30
Ђока Крушедолац		20
Вартоломеј Драгић јеромон.		20
А. Јорговић		50
П. плем. Михајловић пресв.	1	
Јелена Живановић		20
Јулија Раић		30
Анка Владисављевић		30
Милош Божић		50
Јоца Огњановић		50
Јован Грчић	1	
Јован Ђорђевић посл. шк.		50
Урош Лугумерски	1	
Милева Ст. Милованова	1	
Ђорђе К. Јовановић	1	
Живко Писаровић		50
Михајло Јовановић		20
Ђока Нешић		20
Јован Марић		25
Н. Н.		20
Јефта Тешић	1	
Гавра Михајловић		20
Тодор Лазаревић.		20
Богољуб Стаматовић		50
Ћирић		20
Slama		30
Петар Максимовић		40
Димитрије Николић		20
Светозар Савковић		20
Н. Н.		30
Bernhard Schlanger		30
Jakob Zwieback		30
Петар Татић		20
Рокса Папаотовић		50
Васа Смаић		20
Јелена Петровић.		20
Петар Теодоровић		20
Персида Бојшић		20
Глиша Бугарски		20
Franz Hertlein.		50
Тоша Мартопошки		50
Јован Касапов		50
А. Јовановић		20
Лазар Николић		30
Милан Мандић		20
Н. Н.		30
М. Палић		20
Јоца Влаовић		20
Свега.	**309**	**85**

Срби народни заступници на државном угарском сабору, размишљајући о садањем стању и положају народа српског који живи у краљевини Угарској, и краљевинама Хрватској и Славонији, и бринући се и по дужности својој о унапређењу свију његових интереса, узев у расматрање с једне стране скоро претстојећи сазив српског народно-црквеног сабора, с друге пак утискивање по народне интересе штетне струје у српско јавно мнење, споразумели су се у својој, 21. и идућих дана месеца јануара т. г. држаној конференцији у овоме:

Како Срби народни заступници из Угарске, Хрватске и Славоније имају према делокругу угарског државног сабора заједничких интереса, који се одржати и неговати морају, нарочито пак на пољу народно-црквене, заслугама народа стечене, у краљевинама и земљама круне Св. Стевана народу српском законом ујемчене автономије, у извршењу које огледа се и јединство српске православне цркве;

Како битност ове заједнице интереса изазива потребу сложног, на та питања односећег се рада свију Срба народних заступника;

Како су Срби посланици на сабору угарском и на сабору краљевина Далмације, Хрватске и Славоније вишегодишњим искуством стекли тврдо уверене, да је српску народно-црквену автономију и народну особеност могуће сачувати и одржати само тако, ако будемо стајали на темељу основних државних закона и унапређивали интересе државе и краљевина у којима смо од векова стекли своју отачбину;

Како је пред сазивом народно-црквеног сабора нужно прионути свом снагом и озбиљношћу око тога, да се народно-црквена автономија очува и обезбеди, да се у том погледу још недокончане установе доврше а неуређени одношаји у краљевинама Хрватској и Славонији законом уреде, постојеће опреке и неспоразумљења које му драго нарави одклоне а унутарњи црквени и просветни одношаји који се данас у доста жалосном стању налазе, према искуству и потребама народа и у духу српске православне цркве стално уреде, — а да се све то постигне, да се снага народа српског, и односно целе му свесне интелигенције још за времена у смишљеп и сложан рад прикупи, добро спреми и у споменуту задаћу уложи, овим изјављујемо:

I. Потписани Срби посланици сматрају државно право земаља круне св. Стевана, на име нагоде склопљене међу Аустријом и Угарском, и међу Угарском и Хрватском и Славонијом као темељ свога политичког држања и рада.

II. Потписани Срби посланици, стојећи на темељу историчким развитком стечене и законом осигуране народно-црквене автономије, желе, да се при коначном уређењу црквено-просветних установа по надлежним факторима у склад доведу интереси цркве и народа.

За даљи развитак узајамног рада у једном и другом правцу, да се оснује у Будимпешти један самосталан орган, дневни лист на деонице.

Један део трошкова тога новинарског подузећа, биће подмирен прилозима самих Срба посланика. Но да се трајан опстанак тога листа са свим осигура, позваће се једномишљеници, родољуби као и цели српски народ на моралну и материјалну потпору тога, толико нужног и корисног подузећа. Од одзива из народа зависи ће: хоће ли Срби посланици на заједничком угарском сабору моћи, потпуно одговорити својој дужности и намерама о унапређењу народног развитка, на пространом пољу јавнога живота.

Одзив тај има за сада, претходно наћи свога израза у потпису српских родољуба на деонице, ако и колико таквих намеравају на се преузети.

Скупштина свију деоничара, установиће у своје време начин уплате деоница, руковођење листа и т. д.

Поближе о свему томе, у отвореном писму на српске родољубе, коме се и овај проглас прилаже.

Из конференције присутних Срба посланика на угарском државном сабору
у Будимпешти 23. јануара (4. фебруара) 1885.

Јов. бар. Живковић
Милош бар. Бајић
Александер Стојачковић
Лазар Давидовић
Милош Димитријевић
Михајло Сабовљевић
Ђорђе Крестић
Васа Поповић
Милан Исаковић
Прота Петар Мандић
Ђорђе пл. Ђурковић
Др. Јован Ђурић
Перо Слепчевић
Јов. Михајловић
Васа Критовац
Васа Ђурђевић
Никола пл. Милић
Ћира пл. Милекић

С највећом благодарношћу у име пуки сирота

У Новом Саду Јануара 1885.

Остајем са особитим поштовањем
ДИМИТРИЈЕ САВИЋ, с. р.
старатељ.

Штампарија А. Пајевића. Н. Сад. 1885.

само па папиру постоји. Надасве примећује, да сви просвећени народи руковање својих завода путем јавности обзнањују, а како старатељи горњег фонда вазда своја заседања при затворени врати одржавају, те ником приступачно није, ни речи о руковању чути. На даље говори г. дописник, како се један непозвани у тај фонд увукао, те би време било да тај гост уступи то место правом старатељу.

На ова изнашања налазимо се побуђени у хатар истине у кратко одговорити, да фонд покојног Папулића није тиква без корена, и да смо ми пре месец дана нашој компетентној области Сл. Архидиеценом Школском одбору у Карловци који о том заводу бригу води, по захтеву, о стању тога фонда опширан извештај преко овдашње православне црквене опћине поднели, из којег се увиђа, да поменута заклада расте, а никако не опада, те обзнањујемо васколиком грађанству, да је слободно сваком, и свима, у свако доби, у по дана, и у по ноћи увид, о стању фонда узети, јер то није тајна, већ сваком јавна установа. Форму, о полагању рачуна преко јавних органа ово старатељство од постојеће год. 1886. никада није практиковало већ по у седници изабратом ревизионом одбору, којем су књиге на претрес уступљене, и који су у доидућој седници своје рефераде председништву односно скупштини поднашали, и благајнику абсолториум поделили. Има овде више установа као Пол. опћина, заклада Панте Јовановића, Убошка заклада, срп. читаоница са дилетантном дружином и др. па ни једна од тих установа не практикује предавања рачуна преко јавних органа, па зато не уписује ту праксу јавно мнење у грех праотаца Адамових.

Међутим ево нас опет на закључку год. 1885. те ће мо 31 дец. седпицу држати, и позивамо васколико грађанство да присуствовати изволе, примећујући да ће се седница код благајника при затворени, ал не при закључани врати држати.

Да се таки благајник као непозван у тај фонд увукао нека служе илустрације ради сљедећи извадци из записника фонда Кузмана Папулића:

Записник држане седнице одборске закладе Кузмана Папулић дне 20 феб. год. 1877. под председништвом г. Саве Стојшић у присуству чланова одбора г. Уроша Вуић, Ст. Којадиновић, Мите Обреновић, Николе Гудурић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Павла Мићашевић, и Теше Матић у предметима решења бр. 3. председник јавља пошто се је одселењем у Београд бившег старатеља Петра Бумбића то место упразнило, то је вољан упитати госпоју Папулићку чијом личношћу жели она то место као старатеља попунити?

Решење: Опуномоћава се председник и узима се на знање са одобравањем.

Седница одбора закладе Папулић држана дне 8 Маја год. 1877 у присутности чланова г. г. Саве Стојшић пред. Николе Гудурић, Мите Обреповић, Ђуре Добричић, Васе Крстић, Ст. Којадиновић и Неце Симоновића као перовође: између предмета на решење бр. 4. Страна 24

Председник г. Сава Стојшић јавља, да се у смислу закључка упитао код госпоје Папулићке, чијом личношћу жели она упражњено место старатеља на место одселившега се Петра Бумбића попунити и изјављује да госпоја Папулићка именује члана, и благајника г. Ђорђа Петровића.

Решење: Усваја се једногласно.

Требали ту бољег коментара о коректности, и зовел се то да се гост силом увукао? Уз ово мимогред нека је речено, да је између тога дошла лично госпоја Папулићка, те је члана г. Ђорђа Петровић најпријазније умолила, да се прими као старатељ, и да јој ту љубав не откаже. Ово констатовања ради да овоместна публика разбере истину и право стање ствари. Ђ. П.

Вести из места и са стране.

За српске рањенике. Пишу нам из Делиблата у Банату, да је тамо за српске рањенике скупљено 65 фор. 30 н. Новац је послан „Црв Крсту" у Београд, а припослати списак прилагача штампаћемо. — Јављају нам из Шида (Срем) да је тамо г. Љубомир Кнежевић скупио за рањенике 44 фор. 90 н. који су послали већ у Београд. Списак прилагача донећемо што пре. — Из Ријеке (Фиуме) послано је 1000 динира — Из Турије накнадно 9 фор. — Из Приједора 352 фор. — Осигуравајућа банка „Славија" послала је 50 дин. А Срби ђаци из Париза 290 динара.

Српство у Италији. Познато је нашим читаоцима, да се у северним покрајинама Италије налази насељен народ српског порекла. О овом племену чинио је испитивања изасланик српског ученог друштва г. Ристо Ковачић и дошао је до лепих резултата. Осим сељака има у тим покрајинама доста интелигенције српског порекла. Од њих је српско учено друштво у Београду изабрало двојицу Ивана де Рубертиса и Анђ. Вету адвоката за своје дописне чланове. Они су у врло лепим писмима одговорили на то одливовање. Први Рубертис пише из Аквавиве између осталога ово: „У мојим годинама нема се амбиција. Па ипак сам ево са истинитим задовољством примио вест о уврштењу мог имена међу дописне чланове српског ученог друштва. За мене је то најлепша награда за муке које сам целог живота трпео ради одржања у овој колонији српској, језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства. Имајте, дакле, доброту, изручити моје најусрдније поздраве свима члановима честите академије српске" — и т. д. Други Вета пише из Ларина ово: „Мене је много обрадовала велика почаст, којом ме је српска краљевска Академија одликовала избором за свога дописног члана. Ја не могу рећи да сам не то права стекао, али сам срећан што могу да и као нову копчу која ваља да утврди и лене колоније српске у Молиз постојбином. Молимо вас дакле госпо изволите потрудити, да од моје стра е ститу академију српску о најискрениј мом, а тако исто да изволите и најтоп дати жељама, које ме грају за величи тог народа српског, као и за одржање пријатељства између Србије и Италије. К лије ја њу љубим свим силама својим, осећам и српску крв, која у моји тече, па ми је, ево, исто тако дра која је пре толико векова претке моје

За спаљивање лешина образовала већ и у Будапешти. Уписао се је доса чланова, мушких и женских, који се им се лешине после смрти спале. Се поднети молба министарству за дозволу.

Снег у Лондону. У Лондону је 7. н. к. тако велики снег падао, каквог јо ци тамошњи не памте. Железница, ом саобраћајна места била су завејана с сваки саобраћај престао. Уз то је би олујина те се снег на појединим мести висине подигао. Олуј је многа кола по у врнуо, брзојавне жице и телефон пок оних који су лако и теже озлеђени вел

Пожар у Хомољици. Пре једно десе нашега листа било је говора о пожару штеника у Хомољици у Банату. О т стигло нам је подуже писмо од истог г. Стеве Радосављевића. У писму се надугачко говори о томе случају и на завршује тиме да не стоји оно што је лешци написано. У нашој се белешци вел г. Радосављевића догодио пожар, па да рохијани код којих он није нимало обл притекли да угасе пожар. Ово г. Радо свом „припосланом" побија, па пошто шега листа не допушта да „припосла мо, то нека за исправак оне белешк неколико реди.

О Мормонима. Изгледа као да ћ мормонској секти у Америци. Сенат је н ну против многоженства и ставио мер ту под курателу. Поговара се, да ће М тив овог, по њином мишљењу варварск протестовати, по као да се неће помоћи

Трговина

Извештај рада од Костовића у Будим-Пешти

од 28 децембра 1885.

Инкасо, комисионска и агентурна радња. Дав

Наш житарски рад отпочео је ове ста мирно; жито се умерено нудило, куповало од овдашњих млинова, те су цене са 5 новч. Око половице ове неде је живља воља за куп и учврстио се п а имаоци већих партија употребише ту продадоше нешто од свога складишта. продано је ове недеље око 90.000 м. ц. кључујемо посао доста чврсто, а по не ценама од прошле недеље.

Читава 1885. година није била баш поседнике жита, а по општем мнењу будућност донети никакве накнаде за залихе довољно велике, а да ће се пот са лакоћом задовољити и по јефтиним у

Усљед наведеног немају поседници ж изгледа, да ће моћи више постићи за шта више ако задрже и ту и па даље, смањити још свој добитак са трошкови том инвестирана капитала. Све то исти ло тако страшно, а да се са обзиром писке цене и евентуално развијање у ипак смела покушати шпекулација. Чита изгледа много горе, јер у опште влада ње, да је Америка заплетена у такву ш са житом, која није баш најпоштенија и свакој прилици морати свршити са неко фом, а ову последњу осећаће и наши жита. Једном речи, за поседни нема ничега бољега и пробита доли само што може бити бржа робе.

Раж је мало боље цене 6 фор. 10- Јечам за храну минрнијег је посла; вреди 5 ф. 15—20 н. боља 5 ф. 30—65, Зоб је непромењених цена: трговачка роба 5 ф. 20—30 н., боља 5 ф. 40—50 н., прве врсте 5 ф. 60—75 н. Кукуруз стари 5 ф. 50—55 н., нови 5—5 ф. 5 новчића.

Термини — хране:

Жито за пролеће бележи 7 ф. 84—86 н. Зоб за пролеће бележи 6 ф. 49—50 н. Кукуруз за мај-јуни бележи 5 ф. 50—52 н.

Ситнице.

1886. година. У народноме предању најзначајнију улогу игра година, пред којом ми стојимо: 1886. год. треба да донесе пропаст света. Ово мало тугаљивије пророчанство постало је у току времена из разних предсказивања: То су већином занимљиве календарске комбинације, да се у год. 1886. мора нешто велико одиграти. Ратови, заразне болести, поплаве и т. д. тако се често појављују, да је дејство тих пророчанстава изгубило сваку силу; сад се измислио нов барут — пропаст света. Ако се ово пророчанство не испуни, то нас је од пропасти спасла нека виша сила, која се н где скривено у нашој средини налази... Чујмо, како су до-

Ивану Веселиновићу, адвокатском помоћнику у Кикинди и друговима својим: Давиду Коњовићу, правнику у Сомбору, Ђури Видицком, правнику у Батањи, — што су разноврсним прилозима богато обдарили бадњу и божићњу нам трпезу у Текелијину заводу, те смо и ове године у хладној ћудини могли заједнички са осталом српском браћом, која се уче у овдашњем свеучилишту и по гимназијама, радосно дочекати и провести бадње вече и прославити божићњи празник по српском православном обичају, као на рођеном огњишту у својих милих и драгих.

скупљачи.

Јавна захвала.

Сматрамо за милу дужност, да се топло захвалимо пресветлом госп. Светозару Милутиновићу, председнику црквене општине пештанске; пречасној господи: Митрофану Павловићу, администратору ман. Бешенова, Стевану Ангелићу, пароху и управитељу митрополитских добара у Даљу, Петру Григоријевићу, пароху Д. С. Иванском, Љубомиру Каћанском, пароху кулпинском; господи: дру Ђорђу Натошевићу, гл. шк. референту и госпођи му Нани, дру Илији Вучетићу, адвокату и госпођи му Марији у Н. Саду; Милану Милосављевићу, адвокати и гђи му Милинци у Суботици; Јовану Поповић-Зубану, трговцу и гђи му Еви у Карловцима;

Предмети саветовања су:

1. Извештај управитељства о задружној радњи.
2. Преглед и одобрење задружни рачуна.
3. Избор управног и надзорног одбора.
4. Одредба плате задружним чиновницима.
5. Отварање плате другога кола.
6. Разни предлози.

У Силбашу 3. јануара 1886.

У име управе:

Ј. Грујић,
подуправитељ.

Примедба. По гласу задружни правила само они чланови имају право у скупштини, који су своје честице до конца 1885. потпуно исплатили. 2-3

Власник и издавалац Милица Томић рођ. Милетић. Одговорни уредник Јаша Томић. Српска штампарија дра Светозара Милетића.

ЧИТАР ЛОПАДИЋ

ИМЕНА

добротворних приложника на пуке сироте у српском општинском убогом дому у Новом Саду.

	Ф.	Н.
Г.Г. Васил. Петровић спис.	15	
Parcsetics Felix főispan.	5	
Дунђерски Лазар	5	
Јосим Мачвански.	3	
Bende Imre apát	5	
Theodor Hirsch	5	
Ђорђе Вукичевић	3	
Др. М. Полит.	3	
Мајна генерал.	2	
Стеван Поповић Пеција	5	
Ђ. Ф Недељковић	5	
Ђ. Стратимировић	2	
Арса Пајевић	5	
Анка А. Пајевић	5	
Паја Гостовић	5	
Арон Поповић	2	
Матица Српска	5	
Стеван Барако	2	
Наталија Лакић	1	
Љуб. Стефановић	1	
Гаврa Полит	1	
Браћа М. Поповић	1	
Др. Јован Грујић	1	
Стева Гавриловић	2	
Софија Славнић		50
Мита Кода	1	
Софија Бокшан	1	
Н. Димовић	1	
Bernhard Fischer	1	
Berkovits.		50
Josef Kleincsek	1	
Menrath		50
Јован Димић	1	
Seifensieder Gesellschaft	3	
Rudolf Häfner	1	
Philipp Pollak	1	
Коста Рајић	2	
Добросав Миљковић	1	
Г. Плавшић апотекар	1	
Др. Илија Вучетић	5	
Лука К. Алексијевић		50
Софија Адамовић.		50
Grossinger Karl	2	
Dampfmühlgesellschaft	2	
Лука Јоцић и друг	1	
Bulits Paul	1	
Josef Spiller Schuchmacher.		50
Brüder Königstädtler	1	
Georg Grčky		50
Н. Н.	3	
Ђорђе Новић	5	
Гаврa Мијатовић старији	5	
Гаврa Мијатовић млађи	3	
Balthasar Faith	1	
Стеван Јефтић.	2	
Ditzgen	2	
Friedrich Altwirt senior	1	
Brüder Wagner	1	
Ernest Schlezak	1	
Carl Hlavats	1	
Paul Schull		50
Franz Mudroch		50
Karl Hanzlich		50
Balla Emil Oberstadthauptm.	1	
Адам Прица		50
Ђ. Јосић подкапетан		50
Fetter Josef		50
Balla Pál	1	
Josef Huck	1	
Schneider	1	
Ђорђе Јаснић.	1	
Гаврa Бичански		50
М. П. Шилић.	1	
Димитријевић		50
Dr. Ofner		50
Нестор Шутић		50
Н. Н.		50
Ђорђе Давидовац.		60
Јован Ф. Костић.		50
Александер Адамовић	3	
I. Neus.ung. Vorschussverein.	5	
Neusatzer Sparkassa.	5	
Антоније Хаџић	1	
Gavra iz Pivare		50
Јоца Писаровић		20
Јован Маринковић		20
Carl Winkle	1	
Д. Стефановић	1	
Др. Ђорђе Натошевић	2	
Јован Бипарић	3	

	Ф.	Н.
Пера Зрнић	1	
Obermüller		20
П. Романовић		50
Regényi		20
Filipp Kohn		50
Стева Димитријевић.		50
Стеван Ћурчић		40
Душан Ћирковић		40
Lederer		30
Ernst János		30
Петар Бошњаковић		50
Петар Матић		50
Милош Јефремовић		50
Zuberth		50
Елисавета Натошевић		50
Тоша Стаић		50
Марија Калунци		40
Weiss		20
Лаза Вуков		50
Милан Шилић.	2	
Јулије Дракулић.		50
J. Markovits		30
Димитрије С. Лукачек.		50
Др. Милутин Татић.	1	
Елисавета Дерра.	1	
Миша Димитријевић.	3	
Králik Emma		30
Поповић Младен		40
Јован Кимпановић		50
Лаза Балаш		20
Удова Ђомпарић.	1	
Јосим Шевић.		30
Пера Павловић		50
Стева Николић		30
Бранко Којновић.	1	
Јован Ђорђевић		50
Петар Попадић	2	
И. Миличић		50
Александер Марковић		40
Јован Дерра	1	
Милош Димитријевић	2	
Ђорђе Гавански	1	
Александер Захарић прота	1	
Младен Максимовић.	1	
Сава Стојковић обућар	1	
Ђока Поповић.		20
Н. Н.	1	
Лука Јовановић в. к.		20
Рада Матић		10
Шандор Репић		10
Јаша Миличић		30
Димитрије Дамјановић		50
Никола Загорчић.		20
Мића Теодоровић Бијељина		50
Н. Н.		30
Ј. Георгијевић, код писма.	1	
Јекић и Маркуш.		50
В. У.		20
Б. Д.		40
Марија Илић		30
Нина Николић	1	
Полешевић.		30
Н. Н.		20
Гаврa Нецков.		40
Јована Дерра.		50
Софија Миросављевић	1	
Рада Дојин		30
Катарина Атанацковић.		50
Петар Брзаковић.		20
A. Rujer	1	
Влада Стратимировић		50
Мија Чупић		40
Лазар Стефановић бербер		30
Josef Rosmir	1	
Александра Керчевић		50
Стеван Марковић.		50
Коста Новаковић.		20
Тривун Велимировић		40
Лазар Мишковић.		30
Младен Поповић.		10
Сима Марковић		50
Паја Папаотовић.		50
Никола Николић.		50
Пера Шовљански		20
Велимир Дракулић, бербер		20
Платон Ракић.		50
Н. Н.		20
Н. Н.		20
Аца Аничић		80
Лазар Раин		50

	Ф.	Н.
Ђока Николић калвин		40
Јов. Т. Чавић	1	
Сава Аврамовић		50
Аркадије Варађанин.	1	
Димитрије Поповић Мица.	1	
Пава Милашиновић		50
Танасија Цветковић		30
Др. Илија Огњановић	1	
Сима Николић.		20
Јован Деметровић		50
Ђ. Камбер.	1	
Радовановић	1	
Johann Dimm	1	
Тривун Радишић.		20
Ђура Стојковић	1	
Јелена Стојковић.	1	
Пера Хариш	1	
Тима Јерковић		50
Аркадије Медурић		50
Филип Михајловић		50
Тоша Чаковац		20
Ђока Влаовић.	1	
Милица Влаовић		20
Гаврa Мољац		50
Б. Игњатовић		25
Риста Русс фризер		50
Катарина Крагујевић		40
Дудварски и Сочин.		50
Никола Георгијевић.		50
Васа Пушибрк	1	
Александра Саранда.		60
Мита Михајловић.		50
Панта Јовановић.		40
Никола Станковић		50
Тоша Ружић		50
Сава Брзак		20
Лаза Костић		10
Јудита Савић шпилер		50
Лазар Саранда		20
Јоца Поповић, ронђа		10
Живко Салаћанин		20
Паја Бугарски		20
Драгиња Грујић		10
Лазар Стефановић, трговац		50
Ђура Галић		10
Кузман Штрањгаров		20
Урош Огњановић		20
Гаврa Продановић		10
Глиша Јовановић.		20
Јован Шилић		50
Д. Јовановић		50
Tuschéll.	1	
Параскијевић		50
Вуковић.		50
Арсеније Ћирић	1	
Гаврa Плавшић опанчар		50
Милош Аћимовић		50
Павле Шилић		50
Милутин Стојановић		20
Јоца Стојановић		10
Јоца Слапкаменац		20
Ђока Обрадовић		20
Владимир Поповић		10
Стеван Слапкаменац.		30
Јован Јовановић		20
Ђока Шушњар		20
Ђока Слапкаменац		30
Паја Ђорђевић		30
Јован Балтовић		10
Стеван Јовановић бурјан		20
Никола Стакић		20
Милош Жикић		30
Др. Стеван Павловић	2	
Кондороши	2	
Др. Велимировић.	1	
Др. М Јојкић	1	
Лазар Еремић		40
Сава Звекић		20
Мирко Сиришки		20
Brüder Schwarz	1	
Ђорђе Вулпа		50
Венијамин Стефановић		50
Никола Јефтић		50
Ђорђе Димитријевић		50
Др. Станојевић		50
Franz Fuxhoffer		50
Т. Николић		50
Н. Н.		20
Ђура Аћимовић		20
Ј. П.		30

	Ф.	Н.
Лазар Максимовић		50
Сава Лучић		25
Миша Малетић		10
Ernst & Roth		50
Катарина Оберкнежевић	1	
Јелена Монашевић		30
Теодор В. Марковић		20
Josefine Markovits		30
Stenzel		20
Никола Манојловић		40
Schomann Johann		60
Петко Груић		50
Марија Балта.		50
Др. Паја Јанковић	1	
Др. Кода	1	
Паво Балта		50
Љубиша Михајловић		30
Живко Ђурић.		50
Ана Ћурчин		20
Танасија Антић		20
Никола Петровић		30
Мита Чампеља		50
Ђорђе Фролић.		20
Јован Дотлић		50
Samuel Hirschl		20
Рабштерн Аврам.		50
Теодор Радовановић		40
Др. Максимовић	1	
Удова Брановачки	1	
Александер Завишић	1	
Г. Поповић		40
Тома Васић		40
Коста Цвеић		40
М. А. Јовановић		40
Сава Томић		20
Johann Wachtl junior		20
Милан Станковић		50
Мита Николић		30
Коста Стојановић бравар		50
Гаврa Романовић		20
Паја Мијатовић		20
Милош Чонградац		30
Ђока Крушедолац		20
Вартоломеј Драгић јеромон.		20
А. Јорговић		50
П. плем. Михајловић пресв.	1	
Јелена Живановић		20
Јулија Раић		30
Анка Владисављевић		30
Милош Божић		50
Јоца Огњановић		50
Јован Грчић	1	
Јован Ђорђевић посл. шк.		50
Урош Лугумерски	1	
Милева Ст. Миловановa	1	
Ђорђе К. Јовановић	1	
Живко Писаровић		50
Михајло Јовановић		20
Ђока Нешић		20
Јован Марић		25
Н. Н.		20
Јефта Тешић	1	
Гаврa Михајловић		20
Тодор Лазаревић.		20
Богољуб Стаматовић		50
Ћирић		20
Slama		30
Петар Максимовић		40
Димитрије Николић		20
Светозар Савковић		20
Н. Н.		30
Bernhard Schlanger		30
Jakob Zwieback		30
Петар Татић		20
Рокса Папаотовић		50
Васа Смаић		20
Јелена Петровић.		20
Петар Теодоровић		20
Персида Бојшић		20
Глиша Бугарски		20
Franz Hertlein.		50
Тоша Мартоношки		50
Јован Касапов		50
А. Јовановић		20
Лазар Николић		30
Милан Мандић		20
Н. Н.		30
М. Палић		20
Јоца Влаовић		20
Свега.	**309**	**85**

Штампарија А. Пајевића. Н. Сад. 1885.

С највећом благодарношћу у име пуки сирота

У Новом Саду Јануара 1885.

Остајем са особитим поштовањем

ДИМИТРИЈЕ САВИЋ, с. р.

старатељ.

само на папиру посто
просвећени народи р
јавности обзнањују, а
да вазда своја заседа
жавају, те ником прист
вању чути. На даље
један непозвани у
било да тај гост уст
тељу.

На ова изнашања
истине у кратко одго
лића није тиква без
сец дана нашој комп
ценом Школском одб
воду бригу води, по
опширан извештај пр
вене општине поднел
нута заклада расте, а
васколиком грађанст
свима, у свако доби,
о стању фонда узети
ком јавна установа. Ф
јавних органа ово ст
1886. никада није пр
изабратом ревизионо
претрес уступљене,
своје рефераде предс
поднашали, и благај
Има овде више уста
Панте Јовановића, У
са дилетантном друж
установа не практи
јавних органа, па за
мнење у грех праота

Међутим ево нас
те ће мо 31 дец. се
колико грађанство д
ћујући да ће се седн
рени, ал не при зак

Да се таки благ
увукао нека служе и
вадци из записника

Записник држане
мана Папулић дне 2
ништвом г. Саве
одбора г. Уроша Ву
реновић, Николе Гу
Крстић, Павла Миња
метима решења бр.
је одселењем у Беог
Бумбића то место у
госпоју Папулићку
место као старатеља

Решење: Опуно
се на знање са одоб

Седница одбора
Маја год. 1877 у пр
Стојшић пред. Нико
Ђуре Добричић, Ва
Неце Симоновића к
на решење бр. 4. С

Председник г. С
слу закључка упита
личношћу жели она
место одселившега с
јављује да госпоја
гајника г. Ђорђа Пе

Решење: Усва

Требали ту боље
зовел се то да се г
гред нека је речено
госпоја Папулићка,
најпријазније умолил
да јој ту љубав не
да овоместна пу
стање ствари.

Вести из

За српске рање
та у Банату, да је
љено 65 фор. 30 н.
у Београд, а припо
пађемо. — Јављају
мо г. Љубомир Кн
фор. 90 н. који су
прилагача донеђемо
уме) послано је 100
надно 9 фор. — Из
сигуравајућа банка
А Срби ђаци из Па

Српство у Ита
цима, да се у север
насељен народ срп
чинио је испитивањ
штва г. Ристо Кова
тата. Осим сељака
интелигенције српск
учено друштво у Б
на де Руберти
звоје дописне члан
смима одговорили н
тис пише из Аква
мојим годинама нем
са истинитим задов
њу мог имена међу
ног друштва. За м
муке које сам цело
свој колонији

Власник и